

Bratislava, dňa 10. 10. 2025
Sp. zn. UOO-471/2025
Č. z.: 5152/2025

Úrad na ochranu oznamovateľov, so sídlom Námestie slobody 2919/29, 811 06 Bratislava (ďalej len „**Úrad**“ alebo „**správny orgán**“), ako nezávislý orgán štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou, ktorý chráni práva a oprávnené záujmy oznamovateľov pri oznamovaní protispoločenskej činnosti, v súlade s ustanovením § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „**zákon o ochrane oznamovateľov**“) a podľa ustanovení § 5, § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „**správny poriadok**“) **vo veci správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov**, ktorého sa dopustil účastník konania: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, vydáva toto

r o z h o d n u t i e:

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866 **porušilo povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov**, tým, že bez súhlasu Úradu vydalo:

1. **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC1**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „**zákon č. 73/1998 Z. z.**“) **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie**,
2. **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC1**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 1. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,
3. **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC2**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie**,
4. **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC2**, dňom 1. 9. 2024 podľa §

33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 2. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,

5. **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC3**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie**,
6. **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC3**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 4. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,
7. **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC4**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie**,
8. **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC4**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 3. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,
9. **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC5**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie**,
10. **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ **XXXXXXXXXXC5**, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie starší referent 3. operatívneho oddelenia odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby,

hoci sa súhlas Úradu vyžadoval, čím sa dopustilo správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorého “Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, ktorý urobí voči osobe podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu úradu, ak sa súhlas vyžaduje”, **za čo sa mu ukladá pokuta vo výške 70 000 eur (slovom: sedemdesiatisíc eur).**

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866
je povinné uloženú pokutu zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet správneho orgánu číslo IBAN: SK23 8180 0000 0070 0070 8596 vedeného v Štátnej pokladnici s uvedením identifikačného variabilného symbolu 51522025 a konštantného symbolu 6348.

O d ô v o d n e n i e:

1. Dňa 24. 11. 2024 bola Úradu doručená písomnosť označená ako „*Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie*“ zo dňa 24. 11. 2024 (ďalej len „**Podnet na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024**“), ktorého prílohami boli:
 - **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXC1 (ďalej len „XXXXXXXXXXC1“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXC1 dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 1. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXC2 (ďalej len „XXXXXXXXXXC2“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXC2, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 2. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXC3 (ďalej len „XXXXXXXXXXC3“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024**“),
 - **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXC3, dňom 1. 9. 2024 podľa §

33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 4. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024**“),

- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC4 (ďalej len „XXXXXXXC4“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024**“),
- **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC4, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie vyšetrovateľ 3. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024**“),
- **Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC5 (ďalej len „XXXXXXXC5“), dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. **prevedený** na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. **odvolaný z doterajšej funkcie** (ďalej len „**Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024**“),
- **Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024**, ktorým bol chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC5, dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. **ustanovený** do funkcie starší referent 3. operatívneho oddelenia odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava, t. č. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (ďalej len „**Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024**“),

(ďalej spolu len „**personálne rozkazy**“).

Podnetom na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024 právny zástupca chránených oznamovateľov: XXXXXXXXXXC1, XXXXXXXXXXC2, XXXXXXXXXXC3, XXXXXXXXXXC4, XXXXXXXXXXC5 (ďalej spolu len „**chránení oznamovatelia**“) poukazoval na porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov tým, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866 (ďalej len „**Ministerstvo vnútra SR**“ alebo aj „**účastník konania**“), ako zamestnávateľ chránených oznamovateľov, vydal voči chráneným oznamovateľom predmetné personálne rozkazy a Organizačné opatrenie ministra vnútra č. 19/2024 bez udelenia predchádzajúceho súhlasu Úradu, čím sa mohol dopustiť spáchania správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.

2. Dňa 9. 12. 2024 požiadalo Oddelenie podnetov a poradenstva Úradu písomnosťou č. 5626/2024 účastníka konania o súčinnosť, konkrétne o zaslanie Organizačného opatrenia ministra vnútra o reorganizácii Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, ktorým bola táto zrušená a nahradená vytvorením Úradu boja proti organizovanej kriminalite. Dňa 13. 12. 2024 účastník konania v nadväznosti na žiadosť Úradu o súčinnosť č. 5626/2024, prostredníctvom písomnosti č. SPSČ-OOS-2024/005726-013, zaslal Úradu Organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024

a Výpis z dôvodovej správy k Organizačnému opatreniu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024.

3. Dňa 11. 3. 2025 opätovne požiadalo Oddelenie podnetov a poradenstva Úradu písomnosťou č. 1313/2025 účastníka konania o súčinnosť, konkrétne o poskytnutie vyjadrenia, na základe akých skutočností boli prijaté a vydané predmetné personálne rozkazy a tiež o zdôvodnenie, prečo účastník konania pred vydaním personálnych rozkazov nepožiadal Úrad o predchádzajúci súhlas. Napokon Oddelenie podnetov a poradenstva Úradu požiadalo účastníka konania aj o predloženie dokumentov, záznamov alebo iných relevantných podkladov, na základe ktorých došlo k prijatiu personálnych rozkazov voči chráneným oznamovateľom. Dňa 20. 3. 2025 účastník konania v nadväznosti na žiadosť Úradu o súčinnosť č. 1313/2025, prostredníctvom písomnosti č. SPSC-PO-2025/001854-004, zaslal Úradu svoje vyjadrenie, z obsahu ktorého vyplynulo, že vydaniu personálnych rozkazov predchádzalo Organizačné opatrenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024, ktorým sa vykonali zmeny v tabuľkách zloženia a počtov a boli teda priamym dôsledkom systemizačných zmien vykonaných na základe tohto organizačného opatrenia.
4. Dňa 7. 5. 2025 Oddelenie podnetov a poradenstva Úradu postúpilo Podnet na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024 a ďalšie súvisiace písomnosti na Oddelenie správnych konaní a metodiky Úradu (ďalej len „**správny orgán**“).
5. Pred začatím správneho konania o správnom delikte sp. zn. UOO-471/2025 správy orgán z úradnej činnosti zhromaždil ďalšie súvisiace podklady, konkrétne:
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC1 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky,
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC2 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC3 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky,
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC4 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60**“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky,
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 zo dňa 5. 10. 2023, ktorým bola oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC5 udelená ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (ďalej len „**Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky**“)

č. VII/2 Gv 63/22/1000-61“), ktorého súčasťou je zároveň aj kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

6. Po preskúmaní vyššie uvedených písomností správny orgán v súlade s ustanovením § 18 správneho poriadku začal voči účastníkovi konania správne konanie vo veci správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov vedené pod sp. zn. UOO-471/2025. O začatí správneho konania bol účastník konania upovedomený listom č. **3198/2025** zo dňa 20. 6. 2025 (ďalej len „**Upovedomenie o začatí správneho konania**“), ktorý mu bol doručený dňa 20. 6. 2025. Súčasťou Upovedomenia o začatí správneho konania boli aj písomnosti tvoriace v tom čase podklad pre rozhodnutie.
7. Správny orgán v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 správneho poriadku prostredníctvom Upovedomenia o začatí správneho konania umožnil účastníkovi konania vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie správneho konania. Správny orgán zároveň prostredníctvom Upovedomenia o začatí správneho konania vyzval účastníka konania k predloženiu ďalších písomností potrebných pre správne konanie, a to v lehote 7 pracovných dní odo dňa doručenia Upovedomenia o začatí správneho konania účastníkovi konania.
8. Dňa 27. 6. 2025 bola správne mu orgánu zo strany účastníka konania doručená písomnosť č. SL-OSA-2025/006674-005 zo dňa 25. 6. 2025, ktorej súčasťou bola žiadosť účastníka konania č. SL-OSA-38/2025 o predĺženie lehoty na predloženie potrebných písomností uvedených v Upovedomení o začatí správneho konania z dôvodu potreby zhromaždenia týchto písomností od vecne dotknutých gestorov mimo sídla účastníka konania, a to v termíne do 31. 7. 2025. Správny orgán dňa 2. 7. 2025 písomnosťou č. 3393/2025 žiadosti účastníka konania o predĺženie lehoty č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 25. 6. 2025 čiastočne vyhovel a lehotu na predloženie písomností predĺžil v termíne do 18. 7. 2025.
9. Dňa 17. 7. 2025 doručil účastník konania správne mu orgánu prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy písomnosť č. SL-OSA-2025/006674-010 zo dňa 16. 7. 2025, ktorej súčasťou bolo (i) plnomocenstvo č. SL-OPP-2025/005063-053 zo dňa 22. 4. 2025, ktorým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky splnomocnilo XXXXXXXXXXXXZA zastupovať účastníka konania pred Úradom, (ii) stanovisko účastníka konania č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 16. 7. 2025 označené ako „*Úrad na ochranu oznamovateľov – upovedomenie o začatí správneho konania o správnom delikte č. UOO-471/2025 zo dňa 20.06.2025 – zaslanie stanoviska*“ (ďalej len „**stanovisko zo dňa 16. 7. 2025**“). Písomnosťou č. SL-OSA-2025/006674-010 zo dňa 16. 7. 2025 účastník konania správne mu orgánu oznámil, že ďalšie požadované písomnosti vyplývajúce z Upovedomenia o začatí správneho konania doručí na Úrad poštovou prepravou z dôvodu ich rozsiahleho obsahu.
10. Dňa 21. 7. 2025 bolo správne mu orgánu prostredníctvom poštovej prepravy doručené stanovisko účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025 aj v listinnej podobe spolu s nasledovnými prílohami:
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, ktorého súčasťou je (i) Splnomocnenie zo dňa 30. 10. 2023, (ii) Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, (iii) Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 zo dňa 5. 10. 2023,
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, ktorého súčasťou je (i) Žiadosť o informácie pre ZO OZP č. 8/50, stanovisko – zaslanie č. OZ-91/2024 zo dňa 13. 9. 2024,
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024,
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024,
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024,
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024,

- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplňenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC1 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000725-012 zo dňa 30. 6. 2025,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplňenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC4 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000729-008 zo dňa 30. 6. 2025,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplňenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC5 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000726-008 zo dňa 30. 6. 2025,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplňenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC3 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000727-008 zo dňa 30. 6. 2025,
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024,
- Doplňenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC2 zo dňa 19. 9. 2024,
- Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000728-008 zo dňa 30. 6. 2025.

11. Zo stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025, ako aj z priložených príloh vyplynulo, že účastník konania nemal k dispozícii všetky správnym orgánom požadované písomnosti, a z tohto dôvodu správny orgán dňa 29. 7. 2025 písomnosťou č. 3761/2025 požiadal právneho zástupcu chránených oznamovateľov o predloženie chýbajúcich písomností. Dňa 31. 7. 2025 bola správnemu orgánu doručená odpoveď právneho zástupcu chránených oznamovateľov, ktorý správnemu orgánu doručil aj časť požadovaných písomností:

- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024

- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024
- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024

K zvyšným, správny orgánom požadovaným písomnostiam sa právny zástupca chránených oznamovateľov vyjadril, že tieto nemá k dispozícii.

12. Dňa 6. 8. 2025 sa správny orgán obrátil so samostatnými žiadosťami o súčinnosť na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV a Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V. V rámci žiadostí o súčinnosť správny orgán požadoval predloženie originálov alebo hodnoverne overených kópií personálnych rozkazov jednotlivých riaditeľov Okresných riaditeľstiev vzťahujúcich sa na chránených oznamovateľov.
13. Dňa 6. 8. 2025 doručilo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV správnu orgánu písomnosťou č. ORPZ-BAIV-OKP2-2025/001986-002 kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 súhlasnú s originálom.
14. Dňa 7. 8. 2025 doručila zamestnankyňa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III správnu orgánu email, z ktorého vyplynulo, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III odovzdalo požadovaný personálny rozkaz vnútornému odboru Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, a z tohto dôvodu ním nedisponuje. V nadväznosti na uvedené správny orgán dňa 12. 8. 2025 písomnosťou č. 4033/2025 požiadal o predloženie požadovaného personálneho rozkazu Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, ktoré však dňa 18. 8. 2025 písomnosťou č. KRPZ-BA-VO1-2025/011582-002 správnu orgánu oznámilo, že požadovaný personálny rozkaz odovzdal za účelom iného prebiehajúceho konania Správneho súdu v Bratislave.
15. Dňa 15. 8. 2025 doručilo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V správnu orgánu písomnosťou č. ORPZ-BAV-OKP3-2025/001885-003 kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 súhlasnú s originálom.
16. Dňa 25. 8. 2025 personálne oddelenie Centra podpory Bratislava doručilo správnu orgánu písomnosť č. CPBA-OP-2025/003395-002 zo dňa 19. 8. 2025, z obsahu ktorej vyplynulo, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I požadovaný personálny rozkaz z dôvodu iného prebiehajúceho konania odovzdalo Správnemu súdu v Bratislave.
17. Správny orgán dňa 27. 8. 2025 písomnosťou č. 4320/2025 označenou ako „*Žiadosť o predĺženie lehoty na rozhodnutie*“ požiadal predsedníčku Úradu ako odvolací orgán podľa § 58 ods. 3 správneho poriadku o predĺženie lehoty na rozhodnutie vo veci sp. zn. UOO-471/2025, a to z dôvodu potreby zabezpečenia podkladov pre rozhodnutie, ako aj vzhľadom na zložitosť prípadu a povahu veci. Predsedníčka Úradu dňa 27. 8. 2025 žiadosti správneho orgánu o predĺženie lehoty na rozhodnutie vyhovel. O predĺžení lehoty na rozhodnutie podľa § 49 ods. 2 správneho poriadku bol účastník konania upovedomený listom č. 4351/2025 zo dňa 1. 9. 2025, ktorý mu bol doručený dňa 1. 9. 2025.
18. Dňa 3. 9. 2025 sa správny orgán obrátil so samostatnými žiadosťami o súčinnosť na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III. V rámci žiadostí o súčinnosť správny orgán požadoval predloženie originálov alebo hodnoverne overených kópií personálnych rozkazov jednotlivých riaditeľov Okresných riaditeľstiev vzťahujúcich sa na chránených oznamovateľov resp. pokiaľ jednotlivé Okresné riaditeľstvá Policajného zboru v Bratislave tieto originály alebo hodnoverne overené kópie personálnych rozkazov nemali k dispozícii z dôvodu prebiehajúceho konania na Správnom súde v Bratislave, správny orgán požadoval zaslanie písomných potvrdení preukazujúcich

vydanie a tiež doručenie alebo vyhlásenie týchto personálnych rozkazov jednotlivým chráneným oznamovateľom.

19. Dňa 4. 9. 2025 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I doručilo správnu orgánu prostredníctvom písomnosti č. ORPZ-BAI-VO-2025/003425-002 potvrdenie o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024.
20. Dňa 4. 9. 2025 zamestnankyňa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III doručila správnu orgánu email, prílohou ktorého bolo aj potvrdenie č. ORPZ-BAIII-VO-9-011/2025-PA o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024.
21. Dňa 11. 9. 2025 doručilo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II prostredníctvom písomnosti ORPZ-BAII-OKP5-2025/001149-039 zo dňa 4. 9. 2025 potvrdenie o vydaní a riadnom vyhlásení Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 a správnu orgánu doručilo tiež kópiu Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024.
22. Správny orgán, v čase pred vydaním rozhodnutia, listom č. 4558/2025 zo dňa 11. 9. 2025 poučil účastníka konania o možnosti oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie, a za tým účelom stanovil termín nahliadnutia do spisu na deň 17. 9. 2025 o 10:00 hod. Dňa 17. 9. 2025 bola správnu orgánu prostredníctvom emailu doručená žiadosť zamestnankyne účastníka konania o zmenu termínu oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie z dôvodu kolízie so súdnym pojednávaním. V nadväznosti na uvedené správny orgán dňa 17. 9. 2025 žiadosť účastníka konania vyhovel a termín oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie zmenil. Dňa 18. 9. 2025 sa v priestoroch Úradu za účasti poverenej zamestnankyne účastníka konania realizovalo oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie. V rámci oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie bolo účastníkovi konania umožnené, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, o čom bol zároveň vyhotovený úradný záznam č. 4694/2025 zo dňa 18. 9. 2025.

Podklad pre rozhodnutie v tomto správnom konaní tvoria nasledovné písomnosti

1. Upovedomenie o začatí správneho konania č. 3198/2025 zo dňa 20. 6. 2025 (vrátane doručenky preukazujúcej doručenie Upovedomenia o začatí správneho konania č. 3198/2025 účastníkovi konania), ktorého prílohami sú:
 - Oznámenie o vykonaní nezákonných pracovnoprávných úkonov a podnet na začatie správneho konania o uložení sankcie zo dňa 24. 11. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024
 - Kópia Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024

- Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024
 - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 5626/2024 zo dňa 9. 12. 2024
 - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti - odpoveď č. SPSČ-OOS-2024/005726-013 zo dňa 13. 12. 2024, ktorej súčasťou je:
 - Organizačné opatrenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024,
 - Výpis z dôvodovej správy k organizačnému opatreniu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. augusta 2024
 - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 1313/2025 zo dňa 11. 3. 2025
 - Žiadosť o poskytnutie súčinnosti, odpoveď – zaslanie č. SPSČ-PO-2025/001854-004 zo dňa 20. 3. 2025
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 zo dňa 5. 10. 2023, ktorej súčasťou je:
 - Kópia doručenky preukazujúca doručenie Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.
2. Úradný list – ÚOO-začatie správneho konania-žiadosť o predĺženie lehoty č. SL-OSA-2025/006674-005 zo dňa 25. 6. 2025, ktorého súčasťou je:
- Upovedomenie Úradu na ochranu oznamovateľov o začatí správneho konania sp. zn. UOO-471/2025 zo dňa 20. 6. 2025 - žiadosť o predĺženie lehoty č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 25. 6. 2025
3. Žiadosť o predĺženie lehoty-odpoveď č. 3393/2025 zo dňa 2. 7. 2025, vrátane doručenky preukazujúcej doručenie odpovede č. 3393/2025 zo dňa 2. 7. 2025 účastníkovi konania
4. Úradný list č. SL-OSA-2025/006674-010 zo dňa 16. 7. 2025, ktorého súčasťou je:
- plnomocenstvo č. SL-OPP-2025/005063-053 zo dňa 22. 4. 2025,

- Úrad na ochranu oznamovateľov – upovedomenie o začatí správneho konania o správnom delikte č. UOO-471/2025 zo dňa 20. 6. 2025 – zaslanie stanoviska č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 16. 7. 2025
5. Úrad na ochranu oznamovateľov – upovedomenie o začatí správneho konania o správnom delikte č. UOO-471/2025 zo dňa 20. 6. 2025 – zaslanie stanoviska č. SL-OSA-38/2025 zo dňa 16. 7. 2025, ktorého súčasťou je:
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, ktorého súčasťou je:
 - Splnomocnenie zo dňa 30. 10. 2023
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2
 - Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 zo dňa 5. 10. 2023
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2, ktorého súčasťou je:
 - Žiadosť o informácie pre ZO OZP č. 8/50, stanovisko – zaslanie č. OZ-91/2024 zo dňa 13. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024
 - Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000725-012 zo dňa 30. 6. 2025

- Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000729-008 zo dňa 30. 6. 2025
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000726-008 zo dňa 30. 6. 2025
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000727-008 zo dňa 30. 6. 2025
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024
 - Doplnenie odvolania proti personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 z 28. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 19. 9. 2024
 - Rozhodnutie ministra vnútra SR č. SPSČ-PO4-2025/000728-008 zo dňa 30. 6. 2025
6. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3761/2025 zo dňa 29. 7. 2025, vrátane doručenky preukazujúcej doručenie žiadosti o súčinnosť č. 3761/2025 adresátovi
7. Odpoveď na žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3761/2025 zo dňa 31. 7. 2025, ktorej súčasťou je:
- Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024

- Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXX3 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024
 - Odvolanie proti personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 z 30. augusta 2024 – XXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024
 - Rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024
8. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3934/2025 zo dňa 6. 8. 2025
 9. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3936/2025 zo dňa 6. 8. 2025
 10. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3937/2025 zo dňa 6. 8. 2025
 11. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3938/2025 zo dňa 6. 8. 2025
 12. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 3939/2025 zo dňa 6. 8. 2025
 13. Žiadosť o súčinnosť ORPZ BA IV – odpoveď č. ORPZ-BAIV-OKP2-2025/001986-002 zo dňa 6. 8. 2025, ktorého súčasťou je:
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024
 14. Email zo dňa 7. 8. 2025 doručený Úradu od XXXXXXXXXXI1 evidovaný pod č. z. 4014/2025
 15. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 4033/2025 zo dňa 12. 8. 2025
 16. XXXXXXXXXC4 – žiadosť o súčinnosť – zaslanie č. ORPZ-BAV-OKP3-2025/001885-003 zo dňa 11. 8. 2025, ktorého súčasťou je:
 - Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024
 17. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti – zaslanie č. KRPZ-BA-VO1-2025/011582-002 zo dňa 13. 8. 2025
 18. Písomnosti vzťahujúce sa k žiadosti Úradu na ochranu oznamovateľov určených chránených oznamovateľov č. CPBA-OP-2025/003395-002 zo dňa 19. 8. 2025
 19. Žiadosť o predĺženie lehoty na rozhodnutie č. 4320/2025 zo dňa 27. 8. 2025
 20. Upovedomenie o predĺžení lehoty podľa § 49 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov č. 4351/2025 zo dňa 1. 9. 2025.
 21. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 4393/2025 zo dňa 3. 9. 2025

22. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 4394/2025 zo dňa 3. 9. 2025
23. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti č. 4395/2025 zo dňa 3. 9. 2025
24. Žiadosť o súčinnosť OR PZ v Bratislave I – odpoveď č. ORPZ-BAI-VO-2025/003425-002 zo dňa 4. 9. 2025
25. Email zo dňa 4. 9. 2025 doručený Úradu od XXXXXXXXXXI1 evidovaný pod č. z. 4458/2025, ktorého súčasťou je:
- Žiadosť o poskytnutie súčinnosti – odpoveď č. ORPZ-BAIII-VO-9-011/2025-PA zo dňa 4. 9. 2025
26. Žiadosť o poskytnutie súčinnosti – odpoveď č. ORPZ-BAII-OKP5-2025/001149-039 zo dňa 4. 9. 2025, ktorého súčasťou je:
- Kópia Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024
27. Oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie č. 4558/2025 zo dňa 11. 9. 2025
28. Emailová komunikácia o náhradnom termíne oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie zo dňa 17. 9. 2025
29. Záznam z oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie č. 4694/2025 zo dňa 18. 9. 2025

Právny rámec

23. Podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov nikto nesmie hroziť odvetným opatrením alebo postihovať odvetným opatrením oznamovateľa alebo
- a) blízku osobu oznamovateľa,
 - b) fyzickú osobu – podnikateľa alebo právnickú osobu, ktorú oznamovateľ ovláda, v ktorej má účasť, v ktorej vykonáva funkciu člena orgánu právnickej osoby, alebo pre ktorú vykonáva pracovnú činnosť,
 - c) fyzickú osobu – podnikateľa alebo právnickú osobu, ktorá ovláda právnickú osobu, v ktorej má oznamovateľ účasť alebo v ktorej vykonáva funkciu člena orgánu právnickej osoby,
 - d) osobu, ktorá oznamovateľovi poskytla pomoc v súvislosti s oznámením, a
 - e) zodpovednú osobu alebo osobu, ktorá sa podieľa na plnení úloh zodpovednej osoby
24. Podľa § 2 písm. e) zákona o ochrane oznamovateľov sa pracovnoprávnym vzťahom rozumie pracovný pomer, dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, štátnozamestnanecký pomer alebo služobný pomer.
25. Podľa § 2 písm. i) zákona o ochrane oznamovateľov sa zamestnávateľom rozumie osoba, ktorá zamestnáva najmenej jednu fyzickú osobu v pracovnoprávnom vzťahu.
26. Podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov ak prokurátor zistí, že oznamovateľ, ktorý podal žiadosť o poskytnutie ochrany podľa § 3 ods. 1, urobil kvalifikované oznámenie, bezodkladne mu poskytne ochranu podľa § 7 a túto skutočnosť písomne oznámi oznamovateľovi, zamestnávateľovi a Úradu; oznamovateľovi sa spolu s týmto oznámením doručí aj poučenie o právach a povinnostiach, ktoré mu vyplývajú z postavenia chráneného oznamovateľa. Doručením oznámenia o poskytnutí ochrany zamestnávateľovi sa oznamovateľ stáva chráneným oznamovateľom.

27. Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov zamestnávateľ môže urobiť právny úkon alebo vydať rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu (ďalej len „pracovnoprávny úkon“) voči chránenému oznamovateľovi, na ktorý nedal súhlas, len so súhlasom Úradu; voči chránenému oznamovateľovi, ktorým je profesionálny vojak, sa súhlas Úradu vyžaduje, len ak tak ustanovuje osobitný predpis. Súhlas Úradu sa nevyžaduje, ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok alebo ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa.
28. Podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, **ktorý urobí voči osobe podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas vyžaduje**, hrozí postihom odvetným opatrením alebo sa pokúsi o postih odvetným opatrením osoby podľa § 1 ods. 4, alebo zamestnávateľovi podľa § 10 ods. 1, ktorý zamestnáva najmenej 250 zamestnancov, ktorý porušil niektorú z povinností podľa § 10 ods. 1 až 8.
29. Podľa § 19 ods. 5 zákona o ochrane oznamovateľov Úrad pri ukladaní pokuty prihliada na závažnosť, spôsob, trvanie a následky protiprávneho konania a prihliadne aj na opakované porušenie povinnosti a na to, že sa týmto konaním alebo opomenutím konania porušili viaceré povinnosti.
30. V zmysle § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa ustanoví do voľnej funkcie, ak spĺňa požadované kvalifikačné predpoklady na túto funkciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Do funkcie, na ktorú sa vyžaduje špeciálna odborná spôsobilosť, sa policajt ustanoví, ak spĺňa túto spôsobilosť a osobitný predpis neustanovuje inak. Ustanovené kvalifikačné predpoklady na funkciu nemožno odpustiť pri ustanovení do funkcie v stálej štátnej službe. Pri ustanovení do funkcie sa súčasne prihliada na dĺžku odbornej praxe, ak odborná prax nie je podmienkou na obsadenie funkcie, závery služobného hodnotenia a na zdravotný stav policajta.
31. V zmysle § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia.
32. V zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. sa organizačnou zmenou na účely tohto zákona rozumie zmena, pri ktorej sa zrušila doterajšia funkcia policajta a nevytvorila sa nová funkcia alebo sa zrušila doterajšia funkcia policajta a vytvorila sa nová funkcia s inou náplňou činnosti alebo sa zrušila doterajšia funkcia policajta a vytvorila sa nová funkcia s rovnakou náplňou činnosti v inom mieste výkonu štátnej služby.
33. V zmysle § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. sa prevedenie na inú funkciu alebo preloženie na inú funkciu vykoná odvolaním policajta z doterajšej funkcie a jeho ustanovením do inej funkcie podľa § 33.

Skutkové okolnosti vyplývajúce z podkladov pre rozhodnutie

34. Z Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 vyplýva, že prokurátor bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky XXXXXXXXXXXXP1 dňa 5. 10. 2023 poskytol XXXXXXXXXXXXC1 postupom podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov ochranu v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov.
35. Z kópie doručenky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64 bolo Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky doručené dňa 18. 10. 2023, pričom prevzatie tejto písomnosti potvrdil splnomocnenec Ministerstva vnútra Slovenskej republiky svojim podpisom.
36. Z Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 vyplýva, že prokurátor bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky XXXXXXXXXXXXP1 dňa 5. 10. 2023 poskytol XXXXXXXXXXXXC2

postupom podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov ochranu v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov.

37. Z kópie doručenky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62 bolo Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky doručené dňa 18. 10. 2023, pričom prevzatie tejto písomnosti potvrdil splnomocnenec Ministerstva vnútra Slovenskej republiky svojim podpisom.
38. Z Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 vyplýva, že prokurátor bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky XXXXXXXXXXXXP1 dňa 5. 10. 2023 poskytol XXXXXXXXXXXXC3 postupom podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov ochranu v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov.
39. Z kópie doručenky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 bolo Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky doručené dňa 18. 10. 2023, pričom prevzatie tejto písomnosti potvrdil splnomocnenec Ministerstva vnútra Slovenskej republiky svojim podpisom.
40. Z Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 vyplýva, že prokurátor bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky XXXXXXXXXXXXP1 dňa 5. 10. 2023 poskytol XXXXXXXXXXXXC4 postupom podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov ochranu v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov.
41. Z kópie doručenky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60 bolo Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky doručené dňa 18. 10. 2023, pričom prevzatie tejto písomnosti potvrdil splnomocnenec Ministerstva vnútra Slovenskej republiky svojim podpisom.
42. Z Opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 vyplýva, že prokurátor bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky XXXXXXXXXXXXP1 dňa 5. 10. 2023 poskytol XXXXXXXXXXXXC5 postupom podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov ochranu v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov.
43. Z kópie doručenky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61 bolo Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky doručené dňa 18. 10. 2023, pričom prevzatie tejto písomnosti potvrdil splnomocnenec Ministerstva vnútra Slovenskej republiky svojim podpisom.
44. Z Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC1 postupom podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. prevádza na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne sa dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. odvoláva z doterajšej funkcie. Z obsahu Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024 tiež vyplýva, že chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC1 patrí doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024 bol odôvodnený tým, že Organizačným opatrením ministra vnútra SR č. 19/2024 bola v dôsledku organizačných zmien dňom 31. 8. 2024 zrušená doterajšia funkcia chráneného oznamovateľa a dňom 1. 9. 2024 sa vytvorila nová funkcia s inou náplňou činnosti. Z fotokópie Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXXXC1 vzal obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024 na vedomie dňa 2. 9. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.

45. Z Odvolania XXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. 8. 2024, ako aj z Doplnenia odvolania XXXXXXXXXXC1 zo dňa 19. 9. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXC1 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSC-PO4-2025/000725-012 zo dňa 30. 6. 2025 vyplýva, že Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. 8. 2024 bol XXXXXXXXXXC1 oznámený dňa 2. 9. 2024. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSC-PO4-2025/000725-012 zo dňa 30. 6. 2025 ďalej vyplýva, že minister vnútra SR Odvolanie XXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. 8. 2024 potvrdil.
46. Z Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC1 postupom podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje do funkcie vyšetrovateľ 1. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava. Z predmetného personálneho rozkazu ďalej vyplýva, že sa podľa § 85 ods. 1 a 5 zákona č. 73/1998 Z. z. zaraďuje chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC1 do 6. platovej triedy, pričom doterajší zápočet doby započítateľnej odbornej praxe získanej chráneným oznamovateľom pred prijatím do služobného pomeru zostáva nezmenený. Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024 sa chránenému oznamovateľovi priznáva (i) rizikový príplatok vo výške 100 eur, (ii) osobný príplatok vo výške 379 eur. Chránený oznamovateľ bol zároveň poučený, že mu zostáva doterajší služobný plat po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Z kópie Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024, ako aj z potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. ORPZ-BAI-VO-2025/003425-002 zo dňa 4. 9. 2025 tiež vyplýva, že XXXXXXXXXXC1 vzal obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024 na vedomie dňa 2. 9. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.
47. Z Odvolania XXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXC1 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z Rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-30/2024-PK zo dňa 11. 11. 2024 vyplýva, že riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave Odvolanie XXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024 potvrdil.
48. Z Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC2 postupom podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. prevádza na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave IV. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne sa dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. odvoláva z doterajšej funkcie. Z obsahu Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 tiež vyplýva, že chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXC2 patrí doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 bol odôvodnený tým, že Organizačným opatrením ministra vnútra SR č. 19/2024 bola v dôsledku organizačných zmien dňom 31. 8. 2024 zrušená doterajšia funkcia chráneného oznamovateľa a dňom 1. 9. 2024 sa vytvorila nová funkcia s inou náplňou činnosti. Z fotokópie Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXC2 vzal obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 na vedomie dňa 30. 8. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.
49. Z Odvolania XXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024, ako aj z Doplnenia odvolania XXXXXXXXXXC2 zo dňa 19. 9. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXC2 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSC-PO4-2025/000728-008 zo dňa 30. 6. 2025 vyplýva,

že Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 bol chránenému oznamovateľovi oznámený dňa 30. 8. 2024, čo potvrdil svojim podpisom. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPŠČ-PO4-2025/000728-008 zo dňa 30. 6. 2025 ďalej vyplýva, že minister vnútra SR Odvolanie XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 potvrdil.

50. Z Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC2 postupom podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje do funkcie vyšetrovateľ 2. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava. Z predmetného personálneho rozkazu ďalej vyplýva, že sa podľa § 85 ods. 1 a 5 zákona č. 73/1998 Z. z. zaraďuje chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC2 do 6. platovej triedy, pričom doterajší zápočet doby započítateľnej odbornej praxe získanej chráneným oznamovateľom pred prijatím do služobného pomeru zostáva nezmenený. Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 sa chránenému oznamovateľovi priznáva (i) rizikový príplatok vo výške 100 eur, (ii) osobný príplatok vo výške 379 eur. Chránený oznamovateľ bol zároveň poučený, že mu zostáva doterajší služobný plat po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Z Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 tiež vyplýva, že chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC2 vzal obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 na vedomie dňa 2. 9. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.
51. Z Odvolania XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXXXC2 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-29/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024 vyplýva, že riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave Odvolanie XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 potvrdil.
52. Z Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3 postupom podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. prevádza na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave II. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne sa dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. odvoláva z doterajšej funkcie. Z obsahu Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 tiež vyplýva, že chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC3 patrí doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 bol odôvodnený tým, že Organizačným opatrením ministra vnútra SR č. 19/2024 bola v dôsledku organizačných zmien dňom 31. 8. 2024 zrušená doterajšia funkcia chráneného oznamovateľa a dňom 1. 9. 2024 sa vytvorila nová funkcia s inou náplňou činnosti. Z fotokópie Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 ďalej vyplýva, že chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3 vzal obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 na vedomie dňa 30. 8. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.
53. Z Odvolania XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024, ako aj z Doplnenia odvolania XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 19. 9. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXXXC3 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPŠČ-PO4-2025/000727-008 zo dňa 30. 6. 2025 vyplýva, že bol Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 chránenému oznamovateľovi oznámený dňa 30. 8. 2024, čo potvrdil svojim podpisom. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPŠČ-PO4-2025/000727-008 zo dňa 30. 6. 2025 ďalej vyplýva, že minister vnútra SR Odvolanie XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 potvrdil.

54. Z Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3 postupom podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje do funkcie vyšetrovateľ 4. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava. Z predmetného personálneho rozkazu ďalej vyplýva, že sa podľa § 85 ods. 1 a 5 zákona č. 73/1998 Z. z. zaraďuje chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3 do 6. platovej triedy, pričom doterajší zápočet doby započítateľnej odbornej praxe získanej chráneným oznamovateľom pred prijatím do služobného pomeru zostáva nezmenený. Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 sa chránenému oznamovateľovi priznáva (i) rizikový príplatok vo výške 100 eur, (ii) osobný príplatok vo výške 379 eur. Chránený oznamovateľ bol zároveň poučený, že mu zostáva doterajší služobný plat po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Z Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 tiež vyplýva, že chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC3 vzal obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 na vedomie dňa 2. 9. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.
55. Z Odvolania XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXXXC3 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-28/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024 vyplýva, že riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave Odvolanie XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 12. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 potvrdil.
56. Z Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC4 postupom podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. prevádza na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne sa dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. odvoláva z doterajšej funkcie. Z obsahu Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 tiež vyplýva, že chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC4 patrí doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 bol odôvodnený tým, že Organizačným opatrením ministra vnútra SR č. 19/2024 bola v dôsledku organizačných zmien dňom 31. 8. 2024 zrušená doterajšia funkcia chráneného oznamovateľa a dňom 1. 9. 2024 sa vytvorila nová funkcia s inou náplňou činnosti. Z fotokópie Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 ďalej vyplýva, že chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC4 vzal obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 na vedomie dňa 30. 8. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.
57. Z Odvolania XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024, ako aj z Doplnenia odvolania XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 19. 9. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXXXC4 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSC-PO4-2025/000729-008 zo dňa 30. 6. 2025 vyplýva, že Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 bol chránenému oznamovateľovi oznámený dňa 30. 8. 2024, čo potvrdil svojim podpisom. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSC-PO4-2025/000729-008 zo dňa 30. 6. 2025 vyplýva, že minister vnútra SR Odvolanie XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 potvrdil.
58. Z Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC4 postupom podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje do funkcie vyšetrovateľ 3. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto

výkonu štátnej služby Bratislava. Z predmetného personálneho rozkazu ďalej vyplýva, že sa podľa § 85 ods. 1 a 5 zákona č. 73/1998 Z. z. zaraďuje chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC4 do 6. platovej triedy, pričom doterajší zápočet doby započítateľnej odbornej praxe získanej chráneným oznamovateľom pred prijatím do služobného pomeru zostáva nezmenený. Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 sa chránenému oznamovateľovi priznáva (i) rizikový príplatok vo výške 100 eur, (ii) osobný príplatok vo výške 379 eur. Chránený oznamovateľ bol zároveň poučený, že mu zostáva doterajší služobný plat po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Z Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 tiež vyplýva, že chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC4 vzal obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 na vedomie dňa 2. 9. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.

59. Z Odvolania XXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXC4 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-27/2024-PK zo dňa 5. 11. 2024 vyplýva, že riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru Odvolanie XXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 potvrdil.
60. Z Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC5 postupom podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. prevádza na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave III. Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a súčasne sa dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. odvoláva z doterajšej funkcie. Z obsahu Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 tiež vyplýva, že chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXC5 patrí doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 bol odôvodnený tým, že Organizačným opatrením ministra vnútra SR č. 19/2024 bola v dôsledku organizačných zmien dňom 31. 8. 2024 zrušená doterajšia funkcia chráneného oznamovateľa a dňom 1. 9. 2024 sa vytvorila nová funkcia s inou náplňou činnosti. Z fotokópie Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 ďalej vyplýva, že chránený oznamovateľ vzal obsah Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 na vedomie dňa 30. 8. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.
61. Z Odvolania XXXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024, ako aj z Doplnenia odvolania XXXXXXXXXXC5 zo dňa 19. 9. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXC5 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSC-PO4-2025/000726-008 zo dňa 30. 6. 2025 vyplýva, že bol Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 chránenému oznamovateľovi oznámený dňa 30. 8. 2024, čo zároveň potvrdil svojim podpisom. Z Rozhodnutia ministra vnútra SR č. SPSC-PO4-2025/000726-008 zo dňa 30. 6. 2025 vyplýva, že minister vnútra SR Odvolanie XXXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 potvrdil.
62. Z Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC5 postupom podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje do funkcie starší referent 3. operatívneho oddelenia odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Bratislava. Z predmetného personálneho rozkazu ďalej vyplýva, že sa podľa § 85 ods. 1 a 5 zákona č. 73/1998 Z. z. zaraďuje chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXC5 do 4. platovej triedy, pričom doterajší zápočet doby započítateľnej odbornej praxe získanej chráneným oznamovateľom pred prijatím do služobného pomeru zostáva

nezmenený. Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024 sa chránenému oznamovateľovi priznáva (i) rizikový príplatok vo výške 66,50 eur, (ii) osobný príplatok vo výške 379 eur a zároveň mu bol pridelený odznak „kriminálna polícia“. Chránený oznamovateľ bol zároveň poučený, že mu zostáva doterajší služobný plat po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie. Z fotokópie Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024, ako aj z potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. ORPZ-BAIII-VO-9-011/2025-PA zo dňa 4. 9. 2025 vyplýva, že chránený oznamovateľ XXXXXXXXXXXXC5 vzal obsah Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024 na vedomie dňa 2. 9. 2024, čo potvrdil svojim podpisom.

63. Z Odvolania XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024 vyplýva, že XXXXXXXXXXXXC5 považuje predmetný personálny rozkaz za nezákonný a neplatný, pričom jedným z dôvodov neplatnosti a nezákonnosti má byť podľa chráneného oznamovateľa aj neudelenie predchádzajúceho súhlasu Úradu s jeho vydaním. Z rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-21/2024-PK zo dňa 18. 10. 2024 vyplýva, že riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave Odvolanie XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024 zamietol a Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024 potvrdil.
64. Z Organizačného opatrenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024 vyplýva, že sa dňom 1. 9. 2024 vykonajú zmeny v tabuľke zloženia a počtov v rámci Prezídia Policajného zboru, Krajského riaditeľstva PZ v (i) Bratislave, (ii) Trnave, (iii) Trenčíne, (iv) Nitre, (v) Žiline, (vi) Banskej Bystrici, (vii) Prešove a (viii) Košiciach. Zároveň z tohto organizačného opatrenia vyplýva, že jeho realizáciu sú povinní zabezpečiť generálni riaditelia, riaditelia a vedúci, ktorí toto organizačné opatrenie obdržali. Z Výpisu z dôvodovej správy k Organizačnému opatreniu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024 vyplýva, že prezident Policajného zboru predložil návrh na reorganizáciu Prezídia Policajného zboru, ktorého cieľom je najmä zefektívnenie fungovania špecializovaných útvarov a posilnenie výkonných útvarov Policajného zboru. Po prerokovaní tohto návrhu prezidenta Policajného zboru vedenia MV SR na základe rozhodnutia, ku dňu 1. 9. 2024 zrealizovalo I. etapu reorganizácie PPZ, v rámci ktorej sa navrhlo (i) zrušiť národnú kriminálnu agentúru PPZ a miesta z nej presystemizovať na novozriadené útvary a na určené útvary v rámci PPZ, KR PZ a OR PZ, (ii) zriadiť úrad boja proti organizovanej kriminalite PPZ s celkovým počtom 344 miest a členením na odbor podpory riadenia s tromi oddeleniami (analytické oddelenie, oddelenie medzinárodnej spolupráce a vnútorné oddelenie), Protizločineckú jednotku s tromi regionálnymi expozitúrami Západ, Stred a Východ, Protikorupčnú jednotku s analytickou centrálou korupcie a tromi regionálnymi expozitúrami Západ, Stred a Východ, Jednotku finančnej polície s tromi regionálnymi expozitúrami Západ, Stred a Východ a Jednotku finančného vyšetrovania a analytických činností s tromi regionálnymi expozitúrami Západ, Stred a Východ.
65. Z oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie č. 4558/2025 zo dňa 11. 9. 2025 vyplýva, že správny orgán v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku umožnil účastníkovi konania pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.
66. Z úradného záznamu z oboznámenia sa s podkladom pre rozhodnutie č. 4694/2025 vyplýva, že sa účastník konania v priestoroch Úradu prostredníctvom poverenej osoby oboznámil so všetkými podkladmi pre rozhodnutie, pričom ďalšie doplnenie nenavrhol, nakoľko mu boli všetky podklady pre rozhodnutie známe.

Skutkové okolnosti a námietky vyplývajúce zo stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025

67. Zo stanoviska účastníka konania zo dňa 16. 7. 2025 vyplývajú viaceré námietky, ktoré účastník konania rozdelil do niekoľkých kategórií:

A. „Porušenie zásady legality a nesprávna subsumpcia“

68. Podľa účastníka konania sa správny orgán **dopúšťa nesprávnej subsumpcie skutkového stavu pod pracovnoprávny režim**, čím porušuje zásadu zákonnosti podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku. Účastník konania uvádza, že namiesto aplikácie pracovnoprávných inštitútov mal správny orgán vychádzať z osobitného právneho režimu štátnej služby. Tým, že správny orgán nezvolil správny právny základ, je podľa účastníka konania jeho postup právne neudržateľný a predmetné upovedomenie je postihnuté vadou nezákonnosti pre omyl v právnej kvalifikácii.
69. Účastník konania v tejto časti svojho vyjadrenia poukazuje predovšetkým na rozdielne inštitúty vo veciach pracovnoprávných vzťahov upravených zákonom č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „**zákoník práce**“) a vo veciach služobného pomeru upravených zákonom č. 73/1998 Z. z.. Podľa účastníka konania správny orgán zaťažil celý proces zásadným právnym omylom, **keď bez patričnej právnej analýzy stotožnil pracovnoprávne právne úkony podľa zákonníka práce s mocenskými individuálnymi správnymi aktmi vydávanými vo veciach služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru**. V tejto súvislosti účastník konania poukázal aj na viaceré rozhodnutia príslušných súdov, ako napr. na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6 CoPr/2/2024 zo dňa 26. 03. 2024, viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (rozsudky sp. zn. 1 Sžo/246/2009 zo dňa 10. 03. 2010, 3 Sžo/40/2013 zo dňa 20. 08. 2014, 10 Sžo/334/2015 zo dňa 25. 01. 2017, sp. zn. 1Sžo/265/2009 zo dňa 05. 04. 2011), ako aj judikatúru Ústavného súdu SR (uznesenie sp. zn. II. ÚS 515/2016 zo dňa 23. 06. 2016. Z uvedených súdnych rozhodnutí zhodne vyplýva, že služobný pomer príslušníkov Policajného zboru nie je možné prirovnávať k zamestnaneckému pomeru v intenciách právnej úpravy zákonníka práce, ktorý je typickým inštitútom súkromného práva, ale treba naň vzhliadať osobitne, ako na inštitút verejného práva, ktorý nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu (rozhodnutím o prijatí do služobného pomeru). Mocenský charakter sa v služobnom pomere prejavuje silnejšími prvkami nadriadenosti a podriadenosti, pre ktoré je charakteristické jednostranné rozhodovanie zamestnávateľského subjektu o právach a povinnostiach príslušníkov PZ, t.j. aj v prípade otázok týkajúcich sa zmeny služobného pomeru, služobnej disciplíny, skončenia služobného pomeru a nárokov s ním súvisiacich a pod. Účastník konania v rámci svojho stanoviska zo dňa 16. 7. 2025 poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave **sp. zn. 8 CoPr/10/2020 (zo dňa 22. 12. 2020)**, v ktorom podľa účastníka konania Krajský súd v Bratislave „*odmietol prioritu whistleblowerskej ochrany pred služobným zákonom*“. Z uvedeného rozhodnutia má podľa účastníka konania vyplývať, že „*pri kolízii medzi inštitútmi ochrany podľa zákona č. 54/2019 Z. z. a zvláštnymi ustanoveniami upravujúcimi služobný pomer Policajného zboru musí mať rozhodujúci orgán vždy na zreteli primárnu verejnoprávnú povahu tohto pomeru, jeho hierarchickú podriadenosť a strategickú úlohu v systéme verejnej moci, takže whistleblowerská ochrana sa uplatní len potiaľ, pokiaľ nenaruší nevyhnutnú disciplinárnu, organizačnú a operačnú integritu ozbrojených bezpečnostných zborov*“.
70. Podľa účastníka konania skutočnosť, že zákon o ochrane oznamovateľov zavádza v § 7 ods. 1 legislatívnu skratku „*pracovnoprávny úkon*“, ktorá v sebe spája právne úkony a rozhodnutia v pracovnoprávnom vzťahu, nemá za následok preklasifikáciu rozhodnutí podľa § 241 zákona č. 73/1998 Z. z. (alebo iných rozhodnutí týkajúcich sa služobného pomeru) na pracovnoprávne úkony. Účastník konania týmto vyjadrením poukazuje na to, že „*ak právna úprava oprávňuje správny orgán iniciovať konanie v súvislosti s údajnými „pracovnoprávnymi úkonmi“, je nevyhnutné dôsledne rozlišovať, že takéto konanie sa môže zaoberať výlučne skutočnými pracovnoprávnymi úkonmi v zmysle zákonníka práce*“. Podľa účastníka konania správny orgán neadekvátne rozširuje pojem „pracovnoprávny úkon“ mimo jeho legislatívne vymedzenie a nedostatočne diferencuje medzi pracovnoprávnymi a služobnoprávnymi vzťahmi. Navyše účastník konania namietla, že pokiaľ správy orgán v rámci výkladu ustanovení zákona o ochrane oznamovateľov rozširuje pojem „pracovnoprávny úkon“ definovaný v § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov aj na rozhodnutia týkajúce sa služobného pomeru, ktoré majú samostatnú právnu úpravu v zákone č. 73/1998 Z. z., potom musí rovnaké výkladové pravidlo aplikovať aj na pojem „správny orgán“, za ktorý možno v zmysle § 5 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov považovať výlučne subjekt príslušný konať o správnom delikte v súvislosti s oznámením závažnej protispoločenskej činnosti, a nie iný orgán verejnej správy. Účastník konania týmto konštatuje, že nemá vedomosť o tom, že by sa dopustil správneho deliktu, ktorý by mohol byť predmetom oznámenia o závažnej protispoločenskej činnosti a v tejto súvislosti zdôrazňuje, že Úrad nie je oprávnený rozhodovať o protispoločenskej činnosti Ministerstva vnútra SR v rámci deliktálneho konania iniciovaného na základe oznamovateľa, ktorý urobil oznámenie. Vzhľadom na to, že podľa účastníka konania v konaní sp. zn. 471/2025 nie je prítomný orgán príslušný na rozhodovanie

o uložení pokuty za správny delikt podľa § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z., účastník konania navrhuje predmetné konanie podľa § 30 ods. 1 písm. e) správneho poriadku zastaviť.

71. Účastník konania v rámci svojho stanoviska zo dňa 16. 7. 2025 namieta aj postup Úradu pred začatím správneho konania. Podľa účastníka konania tým, že v rámci žiadosti o súčinnosť, sp. zn. ÚOO-175/2025, č. z.1313/2025 zo dňa 11.03.2025 Úrad Ministerstvu vnútra SR ako najvyššiemu služobnému autoritnému orgánu explicitne citoval sankčné ustanovenie § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, de facto Ministerstvu vnútra SR oznámil pripravenosť viesť voči nemu konanie o správnom delikte a uložiť mu sankciu.
72. Účastník konania ďalej namieta aj zákonnosť samotného začatia konania sp. zn. UOO-471/2025, keď správny orgán Upovedomením o začatí správneho konania začal konanie s odôvodnením, že mal účastník konania vydať desať personálnych rozkazov, hoci sa podľa účastníka konania jedná o desať rôznych rozhodnutí týkajúcich sa služobného pomeru, ktoré boli vydané voči piatim osobám, pričom sa tieto prípady navzájom výrazne odlišujú nielen svojou skutkovou podstatou, ale aj právnou kvalifikáciou a použitými personálnymi inštitútmi. Podľa účastníka konania správny orgán nebol oprávnený v rámci jedného spoločného konania posudzovať dva kvalitatívne odlišné personálne inštitúty upravené v § 33 ods. 1 a § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z..
73. Napokon účastník konania v tejto časti svojho stanoviska zo dňa 16. 7. 2025 namieta aj porušenie povinnosti správneho orgánu vyplývajúcej z § 3 ods. 5 v spojení s § 32 ods. 1 správneho poriadku, t. j. presne a úplne zistiť skutočný stav veci. Účastník konania uvedeným poukazuje na to, že správny orgán nesprávne v Upovedomení o začatí správneho konania na jednej strane označil podklady pre rozhodnutie, no na strane druhej uložil účastníkovi konania povinnosť predložiť ďalšie písomnosti potrebné pre správne konanie. Podľa účastníka konania správny orgán tak neoprávnene preniesol svoju povinnosť zhromaždiť potrebné dôkazy a zistiť skutočný stav veci na účastníka konania, zaťažil ho dôkaznou povinnosťou a spravil z neho „nedobrovoľného zberača dôkazov pod hrozbou sankcie“.

B. „Systematické porušenie zásady materiálnej pravdy a právnej istoty správnym orgánom pri neoprávnenom podriadení rozhodnutí vydávaných vo veciach služobného pomeru režimu zákona č. 54/2019 z. z.“

74. Účastník konania v tejto časti svojho stanoviska zo dňa 16. 7. 2025 poukazuje na to, že správny orgán predmet dokazovania v konaní sp. zn. UOO-471/2025 vymedzil ako zistenie, či účastník konania porušil povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov vo vzťahu k tzv. „pracovnoprávnym úkonom“, avšak neposudzoval a pre správne konanie nepovažoval za relevantné Organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024, hoci bolo toto opatrenie správnym orgánom zaradené medzi podklady pre rozhodnutie. Podľa účastníka konania správny orgán týmto svojim konaním vytvára situáciu, kedy na jednej strane formálne vylučuje určité podklady z dôkazného konania, no na strane druhej ich fakticky zohľadňuje pri svojom rozhodovacom procese, čo považuje účastník konania za rozpor so zásadou právnej istoty a predvídateľnosti správneho konania. Touto námietkou účastník konania poukazuje aj na to, že práve Organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024 bolo tým úkonom, ktorým sa určili práva a povinnosti vzťahujúce sa na príslušníkov Policajného zboru (vrátane chránených oznamovateľov) a nadväzujúce personálne rozkazy len deklarovali právny stav, ktorý už však fakticky vznikol samotným organizačným opatrením. Tieto svoje tvrdenia účastník konania opiera aj o viacero súdnych rozhodnutí, ako napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 190/2015 zo dňa 22. 02. 2017, uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 253/2018-25 zo dňa 20. 06. 2018 a pod. Účastník konania opätovne poukazuje na to, že rozhodnutie o zaradení príslušníka Policajného zboru na konkrétnu pozíciu je zverené výlučne nadriadenému, pričom nadriadený je zároveň tým subjektom, ktorý je oprávnený posúdiť v rámci organizačných zmien v prípade zrušenia doterajšej funkcie príslušníka Policajného zboru, potrebu zaradenia tohto príslušníka na konkrétnu funkciu na konkrétnom mieste v závislosti od potrieb Policajného zboru.
75. Účastník konania ďalej namieta, že podklady pre rozhodnutie, ktoré správny orgán označil v Upovedomení o začatí správneho konania trpia vážnymi právnymi vadami, pričom nespĺňajú ani základné formálne náležitosti potrebné na zabezpečenie hodnovernosti informácií o dokazovaných skutočnostiach. Účastník konania namieta najmä kvalitu samotných personálnych rozkazov, ktoré správny orgán v rámci Upovedomenia o začatí správneho konania predložil účastníkovi konania len vo forme digitálnych snímok bez potvrdenia ich autenticity a bez možnosti overiť ich obsahovú integritu. Napokon účastník konania poukazuje aj na to, že hoci správny orgán do podkladov

pre rozhodnutie zaradil aj autentifikované listiny (opatrenia prokurátora o poskytnutí ochrany podľa § 4 zákona o ochrane oznamovateľov), z týchto nemožno vyvodiť závery relevantné pre posúdenie splnenia zákonných podmienok na uloženie sankcie v zmysle § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, keďže podľa účastníka konania z dikcie zákona vyplýva imperatívna povinnosť správneho orgánu preukázať, že konkrétne rozhodnutie má voči dotknutému účastníkovi konania odvetný charakter.

C. Kauzálna podmienenosť odvetných opatrení a limity rigidného výkladu § 2 písm. l) zákona č. 54/2019 z. z.

76. V ďalšej časti svojho stanoviska zo dňa 16. 7. 2025 účastník konania nadväzuje na predchádzajúce námietky, konkrétne na to, že správny orgán pri aplikácii ustanovení § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov nemôže obmedziť svoje posúdenie iba na formálne overenie statusu oznamovateľa na základe opatrenia prokurátora. Podľa účastníka konania zákon o ochrane oznamovateľov vyžaduje komplexné posúdenie, či konkrétne rozhodnutie služobného orgánu vôbec mohlo mať charakter odvetného opatrenia podľa § 2 písm. l) zákona o ochrane oznamovateľov. Kľúčovým aspektom je preto podľa účastníka konania preukázanie príčinnej súvislosti medzi oznámením protispoločenskej činnosti a následným rozhodnutím, ktoré by mohlo byť motivované odvetou. Podľa účastníka konania ustanovenie § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov ukladá správnomu orgánu povinnosť skúmať kumulatívne podmienky – t. j. nielen samotné prijatie rozhodnutia bez súhlasu oznamovateľa alebo Úradu, ale aj to, či toto rozhodnutie smeruje voči osobe chránenej podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov a zároveň či naozaj vzniklo ako reakcia na oznámenie protispoločenskej činnosti (t. j. či skutočne ide o odvetné konanie v zmysle § 2 písm. l) zákona o ochrane oznamovateľov).
77. Účastník konania ďalej odkazuje na obsah opatrení prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 63/22/1000-60 až 64 zo dňa 5. 10. 2023, ktorých overené fotokópie sú založené v administratívnom spise správneho orgánu. Účastník konania odkazom na tieto opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky poukazuje na to, že chránení oznamovatelia dňa 2. 10. 2023 podali na Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky trestné oznámenie pre podozrenie z páchania trestnej činnosti osobami: XXXXXXXXXXXXD1, XXXXXXXXXXXXD2, XXXXXXXXXXXXD3, XXXXXXXXXXXXD4, XXXXXXXXXXXXD5, XXXXXXXXXXXXD6, XXXXXXXXXXXXD7, XXXXXXXXXXXXD8, XXXXXXXXXXXXD9, XXXXXXXXXXXXD10, XXXXXXXXXXXXD11 a ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami vedome spolupracujúcimi a podieľajúcimi sa na páchaní trestnej činnosti. Účastník konania zdôrazňuje, že vzhľadom na to, že príslušný prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky udelil chráneným oznamovateľom ochranu v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov práve pre skutočnosti uvedené v trestnom oznámení zo dňa 2. 10. 2023, správny orgán musí nevyhnutne administratívny spis sp. zn. UOO-471/2025 doplniť o podklady, ktoré preukážu, že niektorá z osôb ako XXXXXXXXXXXXD1, XXXXXXXXXXXXD2, XXXXXXXXXXXXD3, XXXXXXXXXXXXD4, XXXXXXXXXXXXD5, XXXXXXXXXXXXD6, XXXXXXXXXXXXD7, XXXXXXXXXXXXD8, XXXXXXXXXXXXD9, XXXXXXXXXXXXD10, XXXXXXXXXXXXD11 prijala voči chráneným oznamovateľom rozhodnutie alebo vykonala právny úkon v rámci jeho pracovnoprávného vzťahu, alternatívne je potrebné, aby správny orgán zabezpečil podklady preukazujúce, že niektorá z týchto osôb rozhodovala v mene služobného úradu, a teda že „účastník konania Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky prostredníctvom danej osoby disponujúcej personálnou pôsobnosťou alebo disciplinárnou právomocou, zverenou jej služobným úradom, voči oznamovateľovi vykonal určitý úkon alebo prijal rozhodnutie vo veciach služobného pomeru“. Bez zabezpečenia uvedených dôkazných prostriedkov je podľa účastníka konania neprijateľné, aby ako odvetné opatrenie, ktoré podľa § 19 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 4 a § 2 písm. l) zákona o ochrane oznamovateľov musí mať charakter vzájomného vzťahu medzi oznamovateľom a subjektom, ktorý opatrenie prijíma, bolo posudzované rozhodnutie tretej osoby (napr. prezidenta PZ), ktorá s oznámením protispoločenskej činnosti nemá žiadnu súvislosť.
78. Účastník konania ďalej uvádza, že v konaniach o správnych deliktoch je nevyhnutné dôsledne aplikovať aj princípy trestného práva vyplývajúce nie len z vnútroštátnych právnych predpisov a ustálenej judikatúry, ale aj z právnej úpravy obsiahnutej v medzinárodných zmluvách a dohovoroch. Aj v nadväznosti na ďalšie vyjadrenia účastníka konania možno predpokladať, že účastník konania týmto svojim tvrdením poukazuje na to, že pokiaľ chce správny orgán postihovať účastníka konania za spáchanie správneho deliktu, musí mať správny orgán najskôr preukázané, že sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty daného správneho deliktu, teda aj objekt, ktorý je daným správnym deliktom

chránený, ako aj objektívna stránka správneho deliktu. Podľa účastníka konania vzhľadom na to, že „*skutková podstata posudzovaného správneho deliktu explicitne nedefinuje jeho chránený objekt, je nevyhnutné pre jeho určenie vychádzať z účelu a systémového výkladu zákona č. 54/2019 Z. z. Skúmané ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 54/2019 Z. z. ani jeho dôvodová správa neobsahujú konkrétnu úpravu chráneného objektu, pričom čisto formálne dodržiavanie procesných ustanovení zákona samo o sebe nemôže predstavovať chránený objekt skutkovej podstaty. Pri určovaní chráneného objektu je preto potrebné vychádzať z účelu zákonnej úpravy a súvisiacich ustanovení, ktorých nedodržanie predmetné ustanovenie sankcionuje. Ako vyplýva z dôvodovej správy k § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z., primárnym chráneným objektom je dvojrozmerný verejný záujem. Na jednej strane ide o individuálnu ochranu oznamovateľa pred možnými negatívnymi následkami jeho oznámenia o protispoločenskej činnosti, na druhej strane o podporu oznamovacej aktivity ako takej, ktorá slúži ako nástroj ochrany verejného záujmu.*“ Účastník konania však ďalej poukazuje na súvisiace ustanovenie § 7 ods. 8 zákona o ochrane oznamovateľov, z ktorého má podľa účastníka konania vyplývať, že zákonodarca striktné rozlišuje medzi pojmom „*právny úkon*“ a pojmom „*rozhodnutie*“, pričom následkom neplatnosti postihuje len úkony a nie rozhodnutia, t. j. **individuálne správne akty vydávané orgánmi verejnej správy**. Z uvedeného dôvodu podľa účastníka konania v konaní vedenom podľa zákona o ochrane oznamovateľov správny orgán nemôže deklarovať ani vysloviť neplatnosť rozhodnutí týkajúcich sa služobného pomeru a tým pádom právna úprava ani nemôže poskytovať adekvátny mechanizmus na zabránenie postihu zamestnanca – chráneného oznamovateľa. Účastník konania v tejto súvislosti ďalej uvádza, že v dôsledku tejto legislatívnej medzery, rozhodnutia služobných orgánov, ktoré sú v rozpore alebo obchádzajú ustanovenia zákona o ochrane oznamovateľov, reálne ani nemôžu ohroziť chránený záujem, ktorý zákon o ochrane oznamovateľov zamýšľal chrániť. Práve z dôvodu, že voči žiadnemu z predmetných personálnych rozkazov nie je možné uplatniť ochranné mechanizmy v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov (t. j. deklarovať neplatnosť personálnych rozkazov), táto skutočnosť má podľa účastníka konania zásadný dopad na posúdenie existencie objektu správneho deliktu v rámci konania podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, keďže v konaní absentuje akékoľvek ohrozenie záujmu, ktorý citovaný zákon zamýšľal chrániť. Napokon účastník konania uvádza, že nakoľko v posudzovanom prípade absentuje samotný podstatný znak, t. j. ohrozenie alebo porušenie chráneného záujmu, z toho dôvodu ani nie je možné v predmetnom konaní identifikovať naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.

79. Účastník konania ďalej tvrdí, že pokiaľ by si správny orgán dôsledne našťudoval podklady pre rozhodnutie a riadne zistil skutočný stav veci, dospel by k zisteniu, že v prípade všetkých personálnych rozkazov existuje naplnenie aspoň jednej z výnimiek podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, kedy sa predchádzajúci súhlas Úradu nevyžaduje. Účastník konania uvádza, že pri rozhodovaní o preložení alebo prevedení policajta na inú funkciu podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. musí správny orgán venovať osobitnú pozornosť zneniu výroku personálneho rozkazu: „*Menovanému patrí doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie (podľa § 35 ods. 10 zákona č. 73/1998 Z. z.)*.“ Podľa účastníka konania sa tento výrok môže mylne interpretovať tak, že šesťmesačný nárok na pôvodný plat vzniká automaticky v každom prípade. Účastník konania však upozorňuje, že § 35 ods. 10 priznáva zachovanie doterajšieho služobného platu len v úzko vymedzených situáciách, keď bolo preloženie alebo prevedenie nevyhnutné z objektívnych služobných dôvodov a policajt k nemu nijako priamo ani nepriamo neprispel, pričom priznanie tohto doterajšieho platu po dobu šiestich mesiacov **je potrebné vnímať ako priznanie nároku** príslušníkovi PZ. Podľa účastníka konania z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov explicitne vyplýva, že sa súhlas Úradu nevyžaduje v prípadoch, ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok, pričom podľa účastníka konania na splnenie tejto podmienky postačuje, aby príslušný právny úkon obsahoval akúkoľvek formu priznania nároku, bez ohľadu na to, či ide o jeho jediný alebo len vedľajší obsah.
80. Ďalšia výnimka, na ktorú účastník konania poukazuje, je výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, v zmysle ktorej sa súhlas Úradu sa nevyžaduje, ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa. Účastník konania upozorňuje, že hoci sa na prvý pohľad môže zdať, že zákonodarca obmedzil uplatnenie tejto výnimky iba na také pracovnoprávne úkony či rozhodnutia, ktorými sa priamo končí zamestnanecký alebo služobný pomer, podrobnejší rozbor gramatickej konštrukcie ukazuje, že slovné spojenie „*súvisiaci so skončením*“, na rozdiel od užšieho „*spočívajúci v skončení*“, naznačuje úmysel zákonodarcu umožniť širší, extenzívny výklad.

Výnimka sa preto podľa účastníka konania môže vzťahovať aj na také právne úkony, ktoré s ukončením pracovnoprávneho vzťahu len súvisia, hoci samotné skončenie nepredstavujú, a to za podmienky, ak zároveň vyplývajú z právnej skutočnosti nezávislej od posúdenia zamestnávateľa. Účastník konania v tejto súvislosti poukazuje aj na poznámku pod čiarou k § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, konkrétne na odkaz č. 5, ktorý exemplifikatívne vymenúva právne úpravy, na ktoré sa vzťahuje výnimka z potreby žiadania predchádzajúceho súhlasu Úradu. Medzi tieto výnimky zaraďuje odkaz č. 5 poznámky pod čiarou aj ustanovenie § 55 ods. 2 zákonníka práce, ktoré upravuje preradenie zamestnanca na inú prácu. Podľa účastníka konania pritom toto ustanovenie zákonníka práce možno analogicky pripodobniť na situáciu upravenú v § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., keďže obe ustanovenia vykazujú výraznú obsahovú podobnosť, a to jednak čo sa týka okolností vedúcich k preradeniu/preloženiu a jednak samotného charakteru týchto opatrení. Z dôvodu, že v zmysle poznámky pod čiarou, v prípade postupu podľa § 55 ods. 2 zákonníka práce nie je potrebné žiadať Úrad o predchádzajúci súhlas, o predchádzajúci súhlas Úradu nebude potrebné žiadať ani v prípade postupu podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., inak povedané, pokiaľ sa výnimka v zmysle § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov vzťahuje na postup podľa § 55 ods. 2 zákonníka práce, musí sa táto výnimka vzťahovať aj na postup podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z..

81. Účastník konania opätovne uvádza, že správny orgán vyradil kľúčové podklady, ktorými je organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024 a Výpis dôvodovej správy k Organizačnému opatreniu ministra vnútra SR č. 19/2024 z okruhu posudzovaných dôkazov, čo má mať za následok vážne pochybnosti o zákonnosti a opodstatnenosti celého konania. Podľa účastníka konania majú práve tieto písomnosti zásadný význam pre posúdenie možnej výnimky podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov. Účastník konania uvádza, že rozhodnutia vydané podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. boli vydané práve na základe Organizačného opatrenia ministra vnútra Slovenskej republiky SR č. 19/2024, ktoré **predstavuje objektívnu právnu skutočnosť nezávislú od vôle a posúdenia služobného orgánu**, pričom služobný orgán ani nie je oprávnený účelnosť ani odôvodnenosť takýchto opatrení ministra vnútra SR skúmať. Účastník konania zároveň poukazuje na to, že minister vnútra SR pri vydávaní týchto organizačných opatrení nekoná v postavení služobného orgánu (resp. „zamestnávateľa“ v zmysle zákona o ochrane oznamovateľov), ale vykonáva svoju kompetenciu ako najvyšší predstaviteľ rezortu, ktorý určuje strategické priority a organizačné usporiadanie vrátane zmien v tabuľke zloženia a počtov. Z uvedeného podľa účastníka konania vyplýva, že personálne rozkazy vydané podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., ako aj personálne rozkazy vydané podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z. spĺňajú podmienky výnimky vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, kedy sa predchádzajúci súhlas Úradu nevyžaduje. V dôsledku uvedeného je podľa účastníka konania uloženie sankcie podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov výslovne vylúčené. Vo vzťahu k Organizačnému opatreniu ministra vnútra SR č. 19/2024 sa účastník konania vyjadruje aj v závere svojho stanoviska zo dňa 16. 7. 2025 (časť „všeobecné zhrnutie“), kde konštatuje, že Organizačné opatrenie ministra vnútra SR č. 19/2024 nemožno subsumovať pod pracovnoprávny úkon podliehajúci režimu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, keďže ide o interný správny akt organizačnej povahy, ktorého právne účinky smerujú výlučne k výkonu služobnej právomoci, a nie k založeniu, zmene alebo zániku služobného pomeru. Z uvedeného dôvodu podľa účastníka konania ani následné personálne rozhodnutia vydané podľa § 35 ods. 1 písm. a) a § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. nemožno kvalifikovať ako pracovnoprávne úkony vykonané „bez predchádzajúceho súhlasu úradu“ v zmysle § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, keďže sa v ich prípade jedná o služobnoprávne úkony podliehajúce osobitnému právnemu režimu a kontrole príslušných služobných orgánov, nie Úradu na ochranu oznamovateľov.
82. Účastník konania ďalej poukazuje na následky, ktoré by vyvolala situácia, ak by sa na vydanie personálnych rozkazov podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. a personálnych rozkazov podľa § 33 zákona č. 73/1998 Z. z. vyžadoval predchádzajúci súhlas Úradu. Účastník konania upozorňuje, že by žiadanie predchádzajúceho súhlasu Úradu pred vydaním predmetných personálnych rozkazov vyvolalo absurdnú situáciu, kedy by dotknutí policajti zostali bez služobného zaradenia, keďže by ich pôvodné funkcie po účinnosti organizačných opatrení ministra prestali existovať, čím by dotknutí policajti zostali v právnom vákuu bez možnosti výkonu štátnej služby, čo by predstavovalo hrubé porušenie ich pracovných práv aj princípov efektívneho fungovania bezpečnostného zboru. V tejto súvislosti účastník konania odkazuje aj na § 5 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., ktoré explicitne stanovuje, že miesta policajtov v stálej štátnej službe môžu byť personálne obsadené len v prípade, ak sú vytvorené podľa schválenej systemizácie. Táto skutočnosť podľa účastníka konania o to viac umocňuje neopodstatnenosť požiadavky na predchádzajúci súhlas

Úradu s predmetnými personálnymi rozkazmi. Účastník napokon dodáva, že v prípade, ak by Úrad súhlas s vydaním personálnych rozkazov nakoniec neudelil, vznikla by absurdná situácia, kedy by títo policajti zostali trvalo služobne nezaraditeľní, nemohli by byť prevedení, pretože pôvodné funkcie už neexistujú, a zároveň by nemohli byť zaradení na nové funkcie bez súhlasu Úradu. Táto patová situácia by mala podľa účastníka konania priamy dopad na ich nárok na služobný plat, keďže podľa ustálenej judikatúry (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/264/2009) musí byť každý príslušník Policajného zboru počas celého trvania služobného pomeru zaradený buď na existujúcej funkcii, alebo v niektorom zo zákonom uznaných druhov záloh.

D. „Porušenie povinnosti konať bez zbytočných prietáhov“

83. Podľa účastníka konania správny orgán tiež závažne porušil ustanovenia § 18 ods. 1 a 2 v spojení s § 49 ods. 2 správneho poriadku, ktoré správnemu orgánu ukladajú povinnosť začať a vybaviť konanie bez zbytočných prietáhov, keď sankčné konanie sp. zn. UOO-471/2025 začal až 20. 6. 2025, čo predstavuje neodôvodnené oneskorenie v rozpore so zásadou efektívnosti verejnej správy (§ 3 ods. 4 správneho poriadku). Podľa účastníka konania tento dlhotrvajúci interval medzi údajným protiprávnym konaním a začatím konania spôsobil oslabenie dôkaznej situácie, čo je v priamom rozpore so zásadou právnej istoty a povinnosťou chrániť práva účastníkov (§ 3 ods. 1 a 2 správneho poriadku). Účastník konania ďalej uvádza, že tento postup správneho orgánu vytvára procesnú vadu a podozrenie na selektívny výkon verejnej moci, najmä keď Úrad už v minulosti sankcionoval účastníka konania za obdobné konanie, no neprikročil k ďalším opatreniam napriek vedomostiam o opakovaných porušeniach, čo poukazuje na možnú diskrimináciu v aplikácii práva (čl. 12 Ústavy SR, § 9 ods. 1 správneho poriadku).

E. „Nezákonné spojenie samostatných vecí do jediného konania a porušenie zásady individualizácie skutku i ústavných záruk spravodlivého procesu“

84. V súvislosti s touto námietkou účastník konania poukazuje na to, že správny orgán závažne porušil základné ústavné princípy a postupové pravidlá správneho konania tým, že 10 samostatných rozhodnutí voči 5-tim osobám spojil do jediného konania, hoci podľa účastníka konania každé z týchto rozhodnutí má odlišnú skutkovú podstatu, právnu kvalifikáciu a procesný rámec. Spájaním heterogénnych vecí do jedného konania podľa účastníka konania správny orgán porušil nielen procesné pravidlá správneho konania (§ 18 a § 32 správneho poriadku), ale aj ústavné záruky spravodlivého procesu, keďže znemožnil účastníkovi konania efektívnu obhajobu jeho práv v súlade so špecifikami každého jednotlivého prípadu. Z uvedeného dôvodu je podľa účastníka konania nevyhnutné predmetné konanie bezodkladne prerušiť a každú skutkovú vec prejednať samostatne, aby bol zabezpečený súlad s ústavnými garanciami a zákonnými procesnými pravidlami.

F. „Nesprávne prenesené dôkazné bremeno na účastníka a porušenie § 32 ods. 2 správneho poriadku pri obstarávaní podkladov“

85. Účastník konania namieta, že výzva správneho orgánu adresovaná účastníkovi konania na doručenie originálov alebo overených kópií rozkazov, ktoré sám Úrad predtým označil za podklad pre rozhodnutie, predstavuje závažné porušenie základných princípov správneho konania. Podľa účastníka konania je tento postup v priamom rozpore s ustanovením § 32 ods. 2 správneho poriadku, ktoré výslovne ukladá správnemu orgánu povinnosť aktívne zisťovať a obstarávať podklady pre rozhodnutie. Účastník konania v súvislosti s uvedeným namieta aj to, že správny orgán už pri iniciácii konania, na základe podkladov, ktorými v tomto štádiu disponoval, dospel k záveru, že účastník konania nepostupoval v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov a nepožiadala úrad o súhlas. Účastník konania tiež upozorňuje, aby správny orgán bezodkladne stiahol spornú výzvu a sám v súlade so svojou zákonnou povinnosťou obstaral potrebné dôkazné prostriedky a tiež aby nadriadený správny orgán preveril dodržiavanie procesných pravidiel pri tomto konaní.

G. „Systémová zaujatosť správneho orgánu a porušenie zásady nestrannosti podľa § 9 ods. 1 správneho poriadku a čl. 46 ústavy sr“

86. Účastník konania tvrdí, že predmetné konanie sp. zn. UOO-471/2025 vzbudzuje vážne pochybnosti o nestrannosti Úradu ako správneho orgánu, ktorý už dvakrát uložil účastníkovi konania pokutu na rovnakom skutkovom i právnom základe, hoci prvá z nich je ešte predmetom súdneho konania

a o druhej sa rozhoduje v odvolacom konaní. Podľa účastníka konania skutočnosť, že ten istý kolektív zamestnancov začína tretie konanie skôr, než súd právoplatne preskúma predošlé rozhodnutia, naznačuje systémovú zaujatosť voči účastníkovi konania a otvára otázku porušenia § 9 ods. 1 správneho poriadku, ktorý prikazuje vylúčiť z konania každého, pri kom existujú pochybnosti o nestrannosti. Takýto postup môže podľa účastníka konania narúšať zásadu spravodlivého procesu zakotvenú v čl. 46 Ústavy SR a predstavuje závažnú procesnú vadu podľa § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku. Účastník konania preto navrhuje, aby správny orgán bezodkladne preveril možnosť vylúčenia dotknutých zamestnancov, zabezpečil personálnu neutralitu rozhodujúceho orgánu a pozastavil prebiehajúce konanie až do právoplatného rozhodnutia o predchádzajúcich pokutách. Účastník konania v tejto súvislosti dopĺňa, že Úrad prekročil rozsah svojej zákonnej pôsobnosti tým, že bez existencie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia všeobecného súdu sám konštatoval porušenie § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z.. Tiež tvrdí, že podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 142 Ústavy Slovenskej republiky sú na autoritatívny výklad právnych predpisov a rozhodovanie o právach a povinnostiach primárne príslušné nezávislé a nestranné súdy, pričom správny orgán môže uplatniť právny predpis len v medziach už ustálenej judikatúry alebo na základe vlastného skutkového zistenia, ktorý však nesmie nahrádzať súdne posúdenie právnej otázky. Účastník konania týmto zastáva právny názor, že absencia právoplatného rozhodnutia všeobecného súdu vylučuje, aby Úrad samostatne deklaroval porušenie zákonnej povinnosti zakotvenej v § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov.

H. Prekročenie pôsobnosti Úradu tým, že bez existencie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia všeobecného súdu sám konštatoval porušenie § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z

87. Podľa účastníka konania „Úrad na ochranu oznamovateľov prekročil rozsah svojej zákonnej pôsobnosti tým, že bez existencie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia všeobecného súdu sám konštatoval porušenie § 7 ods. 1 zákona č. 54/2019 Z. z. Podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 142 Ústavy Slovenskej republiky sú na autoritatívny výklad právnych predpisov a rozhodovanie o právach a povinnostiach primárne príslušné nezávislé a nestranné súdy; správny orgán môže uplatniť právny predpis len v medziach už ustálenej judikatúry alebo na základe vlastného skutkového zistenia, ktorý však nesmie nahrádzať súdne posúdenie právnej otázky. Absencia právoplatného rozhodnutia všeobecného súdu teda vylučuje, aby Úrad na ochranu oznamovateľov samostatne deklaroval porušenie zákonnej povinnosti zakotvenej v § 7 ods. 1 citovaného zákona, čím porušil ústavnú zásadu delby moci a prekročil rámec svojej rozhodovacej kompetencie“.

I. Záverečný návrh účastníka konania

88. V nadväznosti na vyššie uvedené námietky, účastník konania navrhuje správne konanie sp. zn. OUU.471/2025 prerušiť podľa § 29 správneho poriadku až do právoplatného skončenia prebiehajúceho súdneho sporu, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti napadnutých personálnych rozkazov, resp. aby správny orgán postupoval na základe vyššie uvedených dôležitých skutočností v súlade s ustanovením § 30 správneho poriadku a konanie **zastavil**, keďže kombinácia závažných procesných väd a absencia hmotnoprávneho základu vylučuje legitímne pokračovanie vo veci.

Zistenia správneho orgánu

89. V zmysle § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov „Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, ktorý urobí voči osobe podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu úradu, ak sa súhlas vyžaduje, hrozí postihom odvetným opatrením alebo sa pokúsi o postih odvetným opatrením osoby podľa § 1 ods. 4“. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že správny delikt v zmysle § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov môže spáchať špeciálny subjekt, ktorým je **zamestnávateľ**. Na účely zákona o ochrane oznamovateľov sa zamestnávateľom rozumie osoba, ktorá zamestnáva najmenej jednu fyzickú osobu v pracovnoprávnom vzťahu, **pričom v zmysle § 2 písm. e) zákona o ochrane oznamovateľov sa pracovnoprávnym vzťahom rozumie pracovný pomer, dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, štátnozamestnanecký pomer alebo služobný pomer**. Vzhľadom na uvedené možno jednoznačne konštatovať, že **sa v zmysle zákona o ochrane oznamovateľov, účastník konania považuje za zamestnávateľa, ktorý v služobnom pomere zamestnáva dotknutých chránených oznamovateľov**:

XXXXXXXXXXC1, XXXXXXXXXXXXC2, XXXXXXXXXXXXC3, XXXXXXXXXXXXC4, XXXXXXXXXXXXC5, a teda v zmysle definície § 2 písm. i) zákona o ochrane oznamovateľov „zamestnáva minimálne jednu osobu v pracovnoprávnom vzťahu“.

90. V nadväznosti na skutočnosti uvedené v bode 89 tohto rozhodnutia (k identifikácii subjektu správneho deliktu) správny orgán konštatuje, že sa s námietkou účastníka konania ohľadne nesprávnej subsumpcie skutkového stavu pod pracovnoprávny režim nestotožňuje. Správny orgán v predmetnom konaní sp. zn. UOO-471/2025 vychádzal pri hodnotení pojmu „zamestnávateľ“ z ustanovení zákona o ochrane oznamovateľov, ktorý chápe zamestnávateľa širšie ako zákonník práce. Zákon o ochrane oznamovateľov rovnako širšie chápe aj pojem „pracovnoprávny vzťah“, za ktorý považuje nie len pracovný vzťah uzatvorený v zmysle príslušných ustanovení zákonníka práce, ale aj iné právne vzťahy súvisiace s výkonom práce alebo inej činnosti, ktoré sa uzatvárajú v zmysle osobitných právnych predpisov. Uvedené pritom nie je len právnym názorom správneho orgánu, ale skutočnosťou, priamo vyplývajúcou tak z ustanovenia § 2 písm. e) zákona o ochrane oznamovateľov (pracovnoprávnym vzťahom sa rozumie služobný pomer), ako aj z dôvodovej správy k zákonu o ochrane oznamovateľov (čl. 1), v zmysle ktorej „ochrana sa poskytuje fyzickej osobe v rámci jej pracovného vzťahu, ktorý v § 2 explicitne vymedzuje, že za pracovnoprávny vzťah sa považuje aj štátnozamestnanecký pomer a služobný pomer. To znamená, že zákon sa bude vzťahovať na zamestnancov, štátnych zamestnancov, ale aj na ďalšie osoby, ako sú napríklad **policaisti, hasiči, colníci, profesionálni vojaci**“. Aj v nadväznosti na uvedené je potrebné konštatovať, že hoci správny orgán súhlasí s právnym názorom účastníka konania (ktorý zároveň účastník konania oprel o viaceré súdne rozhodnutia) v tom rozsahu, že služobný pomer príslušníkov Policajného zboru nie je možné stotožniť so zamestnaneckým pomerom uzatvoreným na základe zákonníka práce, pri hodnotení toho, či v konaní sp. zn. UOO-471/2025 účastník konania naplnil všetky znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, musí správny orgán vychádzať z definície pojmu „zamestnávateľ“ a definície pojmu „pracovnoprávny vzťah“ výlučne z príslušných ustanovení zákona o ochrane oznamovateľov. Napokon aj zo samotného uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 CoPr/10/2020 zo dňa 22. 12. 2020 (bod 7), na ktoré poukázal účastník konania vo svojom stanovisku zo dňa 16. 7. 2025 vyplýva, že „Podľa § 2 písm. e/ cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie pracovnoprávnym vzťahom pracovný pomer, obdobný pracovný vzťah, štátnozamestnanecký pomer alebo **služobný pomer**. Z uvedeného je zřejmé, že **inštitút pozastavenia účinnosti pracovnoprávneho úkonu v zmysle cit. ustanovení sa vzťahuje aj na služobný pomer upravený Zákonom o štátnej službe**“, pričom sa v citovanom rozhodnutí zákonom o štátnej službe myslí zákon č. 73/1998 Z. z. Správny orgán dopĺňa, že hoci sa v citovanom rozhodnutí posudzovali otázky týkajúce sa pozastavenia účinnosti pracovnoprávneho úkonu v zmysle § 12 zákona o ochrane oznamovateľov (v danom prípade išlo o prepustenie personálnym rozkazom generálneho riaditeľa s odkazom na § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z.) a nie povinnosť zamestnávateľa žiadať súhlas s pracovnoprávnym úkonom v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov, je možné konštatovať, že aj Krajský súd v Bratislave zastáva právny názor, podľa ktorého je v prípade zákona o ochrane oznamovateľov potrebné pracovnoprávny vzťah chápať širšie než len právny vzťah uzatvorený v zmysle zákonníka práce.
91. Objektívna stránka správneho deliktu je vo všeobecnosti charakterizovaná spôsobom spáchania správneho deliktu, teda vonkajším prejavom protiprávneho konania. Správny delikt podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov obsahuje zloženú skutkovú podstatu, resp. viaceré alternatívne znaky objektívnej stránky správneho deliktu, ktoré zakladajú možnosť uloženia pokuty. V rámci skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov možno identifikovať nasledovné alternatívne znaky objektívnej stránky:
- a) urobenie pracovnoprávneho úkonu bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas Úradu vyžaduje, voči osobe podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov,
 - b) hrozenie postihom odvetným opatrením osobe podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov,
 - c) pokus o postih odvetným opatrením osoby podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov,
 - d) porušenie niektorej z povinností podľa § 10 ods. 1 až 8 zákona o ochrane oznamovateľov zamestnávateľom v zmysle § 10 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, ktorý zamestnáva najmenej 250 zamestnancov.

V posudzovanom konaní sp. zn. UOO-471/2025 spočíva objektívna stránka správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov v urobení pracovnoprávneho úkonu bez

súhlasu Úradu, ak sa súhlas Úradu vyžaduje, voči osobe podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov. V predmetnom konaní bolo tak úlohou správneho orgánu zistiť, či účastník konania porušil zákon o ochrane oznamovateľov, keď vydal voči chráneným oznamovateľom (ktorí patria medzi osoby podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov) personálne rozkazy vymedzené vo výroku tohto rozhodnutia bez súhlasu Úradu a či sa takýto súhlas Úradu vyžadoval, zároveň či účastník konania týmto svojim konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.

92. Objektom správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov je záujem štátu na riadnej ochrane osôb, ktoré oznamujú protispoločenskú činnosť, o ktorej sa dozvedeli v súvislosti s prácou pred takým konaním zamestnávateľa, ktoré môže byť odvetou za podané oznámenie. Druhovým objektom správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov je zároveň záujem štátu na funkčnej preventívnej ochrane - teda záujem štátu na poskytovaní riadnej preventívnej ochrany osobám, ktoré oznámili závažnú protispoločenskú činnosť (urobili kvalifikované oznámenie) pred možným konaním zamestnávateľa, smerujúcim k ich negatívnemu postihu (ochrana pracovnoprávneho vzťahu osoby, ktorá urobila kvalifikované oznámenie). Účastník konania vo vzťahu k objektu správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov uvádza, že skutková podstata tohto správneho deliktu ho explicitne nedefinuje a je potrebné pri jeho určení vychádzať z účelu a systémového výkladu zákona o ochrane oznamovateľov. Účastník konania ďalej tvrdí, že formálne dodržiavanie ustanovení zákona nemôže byť chráneným objektom, pričom účastník konania si ako objekt vykladá „dvojrozmerný verejný záujem“, ktorý spočíva v ochrane oznamovateľa pred možnými negatívnymi následkami a v podpore oznamovacej aktivity. Hoci považuje správny orgán námietku účastníka konania v tejto časti za nezrozumiteľnú, správny orgán sa domnieva, že hlavným mechanizmom uplatnenia tejto ochrany je podľa účastníka konania § 7 ods. 8 zákona o ochrane oznamovateľov, ktorý z dôvodu absencie súhlasu Úradu, následkom neplatnosti postihuje len právne úkony a nie rozhodnutia v pracovnoprávnom vzťahu (individuálne správne akty). Z dôvodu tejto legislatívnej medzery, účastník konania namietka, že objekt správneho deliktu nemôže byť reálne ohrozený, a teda v konečnom dôsledku nemôže byť naplnená skutková podstata správneho deliktu. V nadväznosti na túto námietku účastníka konania, správny orgán uvádza, že podstata ochranného mechanizmu podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov spočíva v tom, že oznamovateľom, ktorí nadobudli status chránených oznamovateľov zákon o ochrane oznamovateľov garantuje, že voči nim nebudú zamestnávateľia vykonávať právne úkony alebo prijímať rozhodnutia (s ktorými sami nesúhlasia) bez predchádzajúceho súhlasu Úradu. Z uvedeného dôvodu je bezpredmetná námietka účastníka konania spočívajúca v tvrdení, že nakoľko v posudzovanom prípade absentuje samotný podstatný znak, t. j. ohrozenie alebo porušenie chráneného záujmu, z toho dôvodu ani nie je možné v predmetnom konaní identifikovať naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov. Záverom správny orgán konštatuje, že aj v nadväznosti na obsah bodov 91 a 92 tohto rozhodnutia má správny orgán riadne preukázanú existenciu objektu, ako aj objektívnej stránky správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.
93. Ustanovenie § 7 zákona o ochrane oznamovateľov upravuje základné právo chráneného oznamovateľa na to, aby akýkoľvek zásah do jeho práv a povinností zo strany jeho zamestnávateľa, vykonaný bez jeho súhlasu, podliehal predchádzajúcemu schváleniu Úradom. Ustanovenie § 7 zákona o ochrane oznamovateľov predstavuje teda tzv. preventívnu, resp. ex ante ochranu, ktorá oznamovateľom, ktorí urobili kvalifikované oznámenie a ktorým bola postupom podľa § 4 ods. 1 alebo § 6 ods. 1 predmetného zákona poskytnutá ochrana garantuje, že ich zamestnávateľom navrhovaný právny úkon alebo rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu (pracovnoprávny úkon), s ktorým títo chránení oznamovatelia nesúhlasia, bude prv posúdený nezávislým orgánom (Úradom), čím sa zamedzí svojvoľnému vykonávaniu takých pracovnoprávných úkonov zo strany zamestnávateľov, ktoré by mohli predstavovať odvetné opatrenie za urobenie kvalifikovaného oznámenia.
94. Právu chráneného oznamovateľa na preventívnu, resp. ex ante ochranu v zmysle § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov zároveň koreluje povinnosť zamestnávateľa požiadať Úrad o súhlas pred vydaním pracovnoprávneho úkonu voči chránenému oznamovateľovi, s ktorým chránený oznamovateľ nesúhlasí. V predmetnom ustanovení zároveň zákonodarca ustanovil výnimky z vyššie uvedenej povinnosti zamestnávateľa keď uvádza, že súhlas Úradu sa nevyžaduje, ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok alebo ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí

od posúdenia zamestnávateľa a v prípade súhlasu chráneného oznamovateľa s pracovnoprávnym úkonom.

95. V nadväznosti na vyššie uvedené správny orgán v rámci predmetného správneho konania sp. zn. UOO-471/2025 posudzoval predovšetkým otázku **(I)** či boli predmetné personálne rozkazy vykonané voči chráneným oznamovateľom v čase, kedy ochrana v zmysle § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov trvala, ďalej **(II)** či personálne rozkazy uvedené vo výroku tohto rozhodnutia vydané účastníkom konania možno považovať za pracovnoprávny úkon v zmysle definície zákona o ochrane oznamovateľov, zároveň **(III)** či sa na vykonanie týchto personálnych rozkazov voči chráneným oznamovateľom vyžadoval predchádzajúci súhlas Úradu a na záver, či **(iv)** účastník konania týmto svojim konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.

I. K existencii statusu chránených oznamovateľov

96. Dňa 16. 11. 2023 bolo Úradu doručené Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60, Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61, Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62, Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 a Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64. Ako vyplýva aj z bodov 34 až 43 tohto rozhodnutia, uvedenými opatreniami prokurátor bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky postupom podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov dňa 5. 10. 2023 udelil chráneným oznamovateľom: XXXXXXXXXXXXC1, XXXXXXXXXXXXC2, XXXXXXXXXXXXC3, XXXXXXXXXXXXC4 a XXXXXXXXXXXXC5 ochranu v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov za urobenie kvalifikovaného oznámenia. Na to, aby bola ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov voči chráneným oznamovateľom účinná je nevyhnutné, aby bola informácia o poskytnutí ochrany doručená zamestnávateľovi. Táto skutočnosť vyplýva priamo z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov (druhá veta), v zmysle ktorej sa oznamovateľ stáva chráneným oznamovateľom doručením oznámenia o poskytnutí ochrany zamestnávateľovi. Z uvedeného dôvodu bolo nevyhnutné, aby správny orgán zistil, či účastníkovi konania ako zamestnávateľovi chránených oznamovateľov, boli predmetné opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky riadne doručené, t. j. či v čase vydania a vyhlásenia personálnych rozkazov uvedených vo výroku tohto rozhodnutia účastník konania vedel resp. mohol vedieť o existujúcom statuse chránených oznamovateľov a tiež o svojej povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov (žiadať Úrad o predchádzajúci súhlas so zamýšľaným pracovnoprávnym úkonom, s ktorým chránený oznamovateľ nesúhlasí). Za účelom tohto zistenia si správny orgán zaobstaral kópie doručeníek zhodných s originálom, z ktorých vyplýva, že Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zaslal účastníkovi konania ako zamestnávateľovi chránených oznamovateľov všetky vyššie menované opatrenia o poskytnutí ochrany, pričom účastníkovi konania boli tieto opatrenia riadne doručené dňa 18. 10. 2023 čo dokazuje aj podpis splnomocneného zamestnanca účastníka konania, ktorý tieto opatrenia prevzal. **Z uvedených zistení má správny orgán dostatočne preukázané, že v čase vydania a vyhlásenia personálnych rozkazov uvedených vo výroku tohto rozhodnutia, oznamovatelia: XXXXXXXXXXXXC1, XXXXXXXXXXXXC2, XXXXXXXXXXXXC3, XXXXXXXXXXXXC4 a XXXXXXXXXXXXC5 disponovali statusom chráneného oznamovateľa v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov, pričom účastník konania o tejto skutočnosti vedel, keďže mu boli všetky opatrenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky riadne doručené dňa 18. 10. 2023.**

II. K posúdeniu pojmu pracovnoprávny úkon

97. Ako správny orgán uvádza aj v bode 95 tohto rozhodnutia, druhou otázkou, ktorou sa musel v konaní sp. zn. UOO-471/2025 zaoberať bolo, či personálne rozkazy uvedené vo výroku tohto rozhodnutia spĺňajú definíciu pracovnoprávneho úkonu podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov.
98. Z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov vyplýva, že pojem pracovnoprávny úkon v sebe zahŕňa jednak **(i)** právne úkony a jednak **(ii)** rozhodnutia v pracovnoprávnom vzťahu, pričom v zmysle

§ 2 písm. e) zákona o ochrane oznamovateľov sa pracovnoprávnym vzťahom rozumie pracovný pomer, dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, štátnozamestnanecký pomer alebo **služobný pomer**. Keďže má správny orgán aj s poukazom na body 89 a 90 tohto rozhodnutia riadne preukázané, že sa pracovnoprávnym vzťahom rozumie aj služobný pomer príslušníka Policajného zboru, môže konštatovať, že:

- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024,
- Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024,
- Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024,

napiňa definíciu rozhodnutia v pracovnoprávnom vzťahu, čím zároveň napiňa definíciu pracovnoprávneho úkonu v zmysle § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov.

99. V nadväznosti na uvedené, správny orgán nesúhlasí s námietkou účastníka konania, že si pojem pracovnoprávny úkon svojvoľne rozširuje aj na pracovnoprávne úkony mimo rozsahu zákonníka práce. Správny orgán pojem pracovnoprávny úkon vykladá výlučne v rozsahu definície zákona o ochrane oznamovateľov tak, ako uvádza aj v bodoch 97 a 98 tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti sa správny orgán stručne vyjadrí aj k námietke účastníka konania bližšie špecifikovanej v bode 70 tohto rozhodnutia, v zmysle ktorej, ak si správny orgán svojvoľným výkladom definuje pojem pracovnoprávny úkon, potom si má rovnakým výkladovým pravidlom definovať aj pojem správny orgán, za ktorý možno podľa účastníka konania v zmysle § 5 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov považovať výlučne subjekt príslušný konať o správnom delikte v súvislosti s oznámením závažnej protispoločenskej činnosti, a nie iný orgán verejnej správy. Správny orgán v prvom rade zdôrazňuje, že sa ustanovenie § 5 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov vzťahuje na úplne iný, osobitný druh konania, predmetom ktorého nie je ukladanie sankcie za porušenie ustanovení zákona o ochrane oznamovateľov, ale udelenie ochrany oznamovateľovi za urobenie kvalifikovaného oznámenia. Zároveň správny orgán uvádza, že ustanovenie § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov jasne a zrozumiteľne vymedzuje subjekt, ktorý je oprávnený zamestnávateľovi za porušenie ustanovení zákona o ochrane oznamovateľov (vrátane porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov) uložiť pokutu, pričom týmto subjektom je výlučne Úrad na ochranu oznamovateľov. Z tohto dôvodu správny orgán konštatuje, že túto námietku účastníka konania považuje za neopodstatnenú, nakoľko vychádza zo zlého právneho posúdenia.

III. K potrebe súhlasu Úradu pred vydaním personálnych rozkazov

100. V nadväznosti na bod 95 tohto rozhodnutia, ďalšou otázkou, ktorou sa musel správny orgán v konaní sp. zn. UOO-471/2025 zaoberať bolo, či sa na vykonanie personálnych rozkazov voči chráneným oznamovateľom vyžadoval predchádzajúci súhlas Úradu. Vzhľadom na to, že účastník konania voči piatim chráneným oznamovateľom vykonal bez súhlasu Úradu dva odlišné druhy personálnych rozkazov, správny orgán posudzoval potrebu získania súhlasu Úradu pred ich vydaním osobitne. Týmto zároveň správny orgán reaguje aj na námietku účastníka konania bližšie špecifikovanú v bode 72 a 84 tohto rozhodnutia, ktorou účastník konania poukazuje na potrebu dôkladného rozlišovania medzi personálnymi inštitútmi upravenými v § 33 ods. 1 a § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. a nemožnosti spájania týchto personálnych inštitútov do jedného konania, keďže sa tieto podľa účastníka konania výrazne odlišujú nielen svojou skutkovou podstatou, ale aj právnou kvalifikáciou. Správny orgán súhlasí s tvrdeniami účastníka konania v tom rozsahu, že je nevyhnutné potrebu súhlasu Úradu posudzovať vo vzťahu ku každému jednému z desiatich personálnych rozkazov osobitne, avšak nesúhlasí s právnym názorom účastníka konania, že by nemohol potrebu získania tohto súhlasu Úradu voči jednotlivým personálnym rozkazom posudzovať v jednom správnom konaní. Už z Podnetu

na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024, ako aj z ďalších podkladov získaných správnym orgánom pred začatím správneho konania (t. j. z príloh, ktoré správny orgán označil v Upovedomení o začatí správneho konania) vyplývalo podozrenie, že účastník konania v prípade vykonania každého jedného personálneho rozkazu voči chráneným oznamovateľom bez predchádzajúceho súhlasu Úradu, mohol naplniť znaky skutkovej podstaty toho istého správneho deliktu, a to správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov. Správny orgán mal už pred začatím správneho konania sp. zn. UOO-471/2025 z opatrení prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR preukázané, že XXXXXXXXXXC1, XXXXXXXXXXC2, XXXXXXXXXXC3, XXXXXXXXXXC4 a XXXXXXXXXXC5 stále disponujú aktívnym statusom chráneného oznamovateľa podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov. Správny orgán (hoci len z fotografií personálnych rozkazov) už v čase pred začatím správneho konania zistil, že tieto personálne rozkazy spája okrem spôsobu ich vykonania voči chráneným oznamovateľom aj časová súvislosť, keďže všetky personálne rozkazy podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. boli vydané dňa 28. 8. 2024 a všetky personálne rozkazy podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. boli vydané dňa 30. 8. 2024. V tejto súvislosti správny orgán uvádza, že z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (ďalej len „Dohovor“) vyplýva aj správnym orgánom povinnosť pri posudzovaní správneho deliktu, rozhodovaní o ňom, ako aj pri ukladaní sankcie postupovať „*analogiae legis*“ podľa ustanovení obsahujúcich trestnoprávnu úpravu (Trestný zákon a Trestný poriadok). Štát má preto povinnosť zabezpečiť v správnom konaní obvineným zo správneho deliktu procesné práva, ktoré im prináležia v zmysle Dohovoru. Uvedené pritom potvrdzuje aj ustálená judikatúra najvyšších súdnych orgánov (napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžn 68/2004, 3Sž 85/2007, 8Sžo 28/2007, 8Sžo 147/2008), z ktorých vyplýva nevyhnutnosť poskytnúť záruky a práva zakotvené v Trestnom zákone a Trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívna zodpovednosť. Keďže správny poriadok, zákon o ochrane oznamovateľov, či iné predpisy upravujúce postup správnych orgánov pri sankcionovaní spáchania viacerých správnych deliktov alebo páchaní čiastkových útokov nedisponujú vlastnou špeciálnou úpravou, je potrebné pri právnom postihu týchto deliktov a ukladaní sankcií postupovať „*analogiae legis*“ podľa predpisov trestnoprávnej úpravy, ktorej podstata spočíva v ukladaní len jedného trestu. Vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom konaní všetky personálne rozkazy vydané účastníkom konania ako zamestnávateľom v zmysle § 2 písm. i) zákona o ochrane oznamovateľov (rovnaký páchatel') spájalo:

- porušenie (resp. pred začatím správneho konania podozrenie z porušenia) skutkovej podstaty toho istého správneho deliktu (§ 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov),
- rovnaký spôsob konania (vykonanie personálnych rozkazov bez predchádzajúceho súhlasu Úradu),
- rovnaký predmet útoku (všetky personálne rozkazy boli vykonané voči osobám, ktoré disponovali statusom chráneného oznamovateľa podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov),
- časová súvislosť (personálne rozkazy podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vydané dňa 28. 8. 2024 a personálne rozkazy podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vydané dňa 30. 8. 2024),
- jednotiaci zámer účastníka konania (obídenie zákonného mechanizmu preventívnej ochrany oznamovateľov zakotvenej v § 7 zákona o ochrane oznamovateľov),

správny orgán s použitím „*analogiae legis*“ podľa predpisov trestnoprávnej úpravy, posudzoval konanie účastníka konania ako pokračovací správny delikt, v dôsledku čoho viedol len jedno správne konanie. Na základe uvedeného správny orgán pri začatí správneho konania posúdením vyššie uvedenej požiadavky (aplikovať na správne trestanie zásady trestného práva) posúdil, že v prípade, ak by viedol vo vzťahu personálnemu rozkazu vydanému bez súhlasu Úrad osobitné správne konanie a uložil samostatné pokuty, výsledná sankcia by bola pre účastníka konania neúmerne prísnym výsledkom.

A. Personálne rozkazy zo dňa 28. 8. 2024, ktorými boli chránení oznamovatelia dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. prevedení na inú funkciu a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. odvolaný z doterajšej funkcie

101. Pri zisťovaní, či sa v prípade pracovnoprávneho úkonu zamestnávateľa vykonaného voči chránenému oznamovateľovi vyžadoval alebo nevyžadoval predchádzajúci súhlas Úradu, je nevyhnutné vychádzať z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov. Z tohto ustanovenia pritom vyplýva, že zamestnávateľ je povinný žiadať Úrad o predchádzajúci súhlas s každým pracovnoprávnym úkonom s výnimkou, ak (i) chránený oznamovateľ s navrhovaným pracovnoprávnym úkonom súhlasí, (ii) ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok alebo napokon (iii) ak ide o pracovnoprávny úkon

súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa.

102. Správny orgán má s poukazom na obsah:

- Odvolania XXXXXXXXXXC1 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. 8. 2024, ako aj z Doplňenia odvolania XXXXXXXXXXC1 zo dňa 19. 9. 2024,
- Odvolania XXXXXXXXXXC2 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024, ako aj z Doplňenia odvolania XXXXXXXXXXC2 zo dňa 19. 9. 2024,
- Odvolania XXXXXXXXXXC3 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024, ako aj z Doplňenia odvolania XXXXXXXXXXC3 zo dňa 19. 9. 2024,
- Odvolania XXXXXXXXXXC4 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024, ako aj z Doplňenia odvolania XXXXXXXXXXC4 zo dňa 19. 9. 2024,
- Odvolania XXXXXXXXXXC5 zo dňa 11. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024, ako aj z Doplňenia odvolania XXXXXXXXXXC5 zo dňa 19. 9. 2024,

riadne preukázané, že žiadny z chránených oznamovateľov nesúhlasil s vykonaním personálnych rozkazov, ktorými boli dňom 1. 9. 2024 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. prevedení na inú funkciu a súčasne dňom 31. 8. 2024 podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. odvolaní z doterajšej funkcie. Dôsledkom tejto skutočnosti je, že výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje ak chránený oznamovateľ s navrhovaným pracovnoprávnym úkonom súhlasí, v uvedenom prípade splnená nie je.

103. Pri hodnotení druhej výnimky vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok, správny orgán prihladal aj na námietku účastníka konania bližšie špecifikovanú v bode 79 tohto rozhodnutia, podľa ktorej je potrebné znenie výroku personálneho rozkazu: „*menovanému patrí doterajší služobný plat ešte po dobu šiestich mesiacov, ak je to pre neho výhodnejšie (podľa § 35 ods. 10 zákona č. 73/1998 Z. z.)*“ chápať ako priznanie nároku. Účastník konania touto námietkou poukazoval na to, že na splnenie výnimky vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov postačuje, aby príslušný právny úkon obsahoval akúkoľvek formu priznania nároku, bez ohľadu na to, či ide o jeho jediný alebo len vedľajší obsah. S týmto právnym názorom účastníka konania sa však správny orgán nestotožňuje. Meritom personálnych rozkazov vydaných podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. (ale rovnako aj personálnych rozkazov vydaných podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.) nebolo chráneným oznamovateľom priznať peňažný nárok, ale previesť ich na inú funkciu a súčasne postupom podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. ich odvolať z doterajšej funkcie, čím došlo k výraznému zásahu do práv a postavenia týchto chránených oznamovateľov. Úprava platových pomerov bola pritom len akcesorickým následkom zmeny právneho postavenia chránených oznamovateľov určených predmetnými personálnymi rozkazmi. Správny orgán má tiež preukázané (bod 102 tohto rozhodnutia), že žiadny z chránených oznamovateľov s obsahom týchto personálnych rozkazov nesúhlasil. Ak by podľa logiky účastníka konania na splnenie výnimky vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov postačovalo priznanie akéhokoľvek (hoci aj vedľajšieho) nároku chránenému oznamovateľovi, zamestnávateľa by mohli svoju povinnosť žiadať Úrad o predchádzajúci súhlas so zamýšľaným pracovnoprávnym úkonom obísť veľmi jednoducho, keďže by stačilo chránenému oznamovateľovi popri negatívnom zásahu do jeho práv priznať akýkoľvek, hoci aj marginálny nárok. V tejto súvislosti poukazuje správny orgán aj na ustálený prístup Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska samotného textu zákona (i keby sa javil ako jednoznačný a určitý), ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 351/2010 z 5. októbra 2011, Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 242/2007). Pokiaľ by správny orgán posudzoval priznanie nároku podľa logiky účastníka konania, obíšiel by tým základný a najdôležitejší účel zákona o ochrane oznamovateľov, ktorým je chrániť oznamovateľov (či už preventívne alebo následne) pred takým konaním zamestnávateľa, ktoré by mohlo predstavovať ich negatívny postih za podanie oznámenia. Aj s poukazom na uvedené má správny orgán preukázané, že v prípade personálnych rozkazov vydaných podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. nebola splnená výnimka vyplývajúca z

§ 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok.

104. Pri hodnotení tretej výnimky vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa, skúmal správny orgán aj námietku účastníka konania uvedenú v bode 80 tohto rozhodnutia týkajúcu sa možnosti extenzívneho výkladu tejto výnimky aj na také právne úkony, ktoré s ukončením pracovnoprávneho vzťahu len súvisia, hoci samotné skončenie nepredstavujú, a to za podmienky, ak zároveň vyplývajú z právnej skutočnosti nezávislej od posúdenia zamestnávateľa. Vo vzťahu k uvedenej námietke účastníka konania správny orgán poukazuje na znenie dôvodovej správy, z ktorej jasne vyplýva úmysel zákonodarcu „*súhlas sa nebude vyžadovať iba v prípade, ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok (napr. povýšenie v prípade osôb v služobnom pomere) a ak ide o skončenie pracovnoprávneho vzťahu z dôvodu, ktorý nemôže ovplyvniť zamestnávateľ (napr. strata vyžadovanej bezúhonnosti)*“. Správny orgán má za to, že v prípade analýzy tejto výnimky vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov postačí použiť gramatický výklad tohto ustanovenia, z ktorého jasne vyplýva, že pre uplatnenie tejto výnimky je nevyhnutné, aby išlo o taký pracovnoprávny úkon, ktorým sa pracovnoprávny vzťah končí a kumulatívne, dôvod skončenia tohto pracovnoprávneho vzťahu nezávisí od posúdenia zamestnávateľa. S poukazom na uvedené považuje správny orgán námietku účastníka konania v tejto časti za neopodstatnenú, keďže vychádza zo zlého právneho posúdenia. Správny orgán týmto konštatuje, že v prípade personálnych rozkazov vydaných podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. (ktoré nesúviseli so skončením služobného pomeru chránených oznamovateľov) nebola splnená výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje, ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa.
105. V rámci námietky uvedenej v bode 80 tohto rozhodnutia poukázal účastník konania aj na poznámku pod čiarou k § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, konkrétne na odkaz č. 5, ktorý má podľa účastníka konania exemplifikatívne vymenúvať právne úpravy, na ktoré sa vzťahuje výnimka z potreby žiadania predchádzajúceho súhlasu Úradu, pričom medzi týmito výnimkami má byť aj ustanovenie § 55 ods. 2 zákonníka práce upravujúce preradenie zamestnanca na inú prácu, ktoré má byť svojim účelom a podstatou takmer totožné s postupom podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. V súvislosti s touto námietkou účastníka konania správny orgán v prvom rade uvádza, že medzi samotným textom zákona, konkrétne druhou vetou ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, a medzi poznámkou pod čiarou vzťahujúcou sa k § 7 ods. 1 druhej vete zákona o ochrane oznamovateľov, vzniká rozpor. Rozpor spočíva v tom, že v poznámke pod čiarou odkazuje aj na také právne úkony či rozhodnutia v služobnom pomere, ktoré nesúvisia so skončením pracovného či služobného pomeru. Tento rozpor vznikol zrejme nedôslednosťou zákonodarcu, avšak aj z ustálenej judikatúry (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Sžp/18/2012) vyplýva, že poznámka pod čiarou nie je normatívnym textom, nie je záväzným pravidlom, ale len možnou interpretačnou pomôckou. Správny orgán preto zastáva právny záver, že v prípade rozporu medzi textom zákona a poznámkou pod čiarou má prednosť text zákona, pretože je právne záväzný a v tomto prípade aj jednoznačne a zrozumiteľne formulovaný. Okrem uvedeného je dôležité poukázať aj na to, že poznámka pod čiarou odkazuje na preradenie zamestnanca na inú prácu podľa zákonníka práce a nie na prevedenie policajta v služobnom pomere na inú funkciu podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Poznámka pod čiarou tak odkazuje na odlišný právny predpis než ten, podľa ktorého boli vydané personálne rozkazy. Napokon aj samotný účastník konania vo svojom stanovisku zo dňa 16. 7. 2025 zdôrazňoval potrebu dôkladného odčlenenia inštitútov upravených zákonníkom práce a zákonom č. 73/1998 Z. z.. Aj s poukazom na uvedené správny orgán konštatuje, že odkaz č. 5 poznámky pod čiarou k § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov nemožno aplikovať na personálne rozkazy vydané účastníkom konania podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.
106. Po preskúmaní všetkých vyššie uvedených skutočností, dospel správny orgán k záveru, že v prípade: Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. 8. 2024, Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024, Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024, Personálnemu rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024, ako ani Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024, nebola naplnená žiada výnimka vyplývajúca z **§ 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov**,

čoho následkom je, že účastník konania bol povinný pred vydaním týchto personálnych rozkazov žiadať Úrad o predchádzajúci súhlas. Keďže účastník konania o predchádzajúci súhlas s vydaním týchto personálnych rozkazov Úrad nežiadal, hoci žiadať mal, týmto svojim konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.

B. Personálne rozkazy zo dňa 30. 8. 2024, ktorými boli chránení oznamovatelia dňom 1. 9. 2024 podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovený do funkcie

107. Rovnako ako v prípade personálnych rozkazov vydaných podľa § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., musel správny orgán hodnotiť splnenie podmienok vyplývajúcich z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov aj v prípade personálnych rozkazov vydaných podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.

108. Správny orgán má s poukazom na:

- Odvolanie XXXXXXXXXXXXC1 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024
- Odvolanie XXXXXXXXXXXXC2 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024
- Odvolanie XXXXXXXXXXXXC3 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024
- Odvolanie XXXXXXXXXXXXC4 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024
- Odvolanie XXXXXXXXXXXXC5 zo dňa 12. 9. 2024 proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024,

riadne preukázané, že žiadny z chránených oznamovateľov nesúhlasil s vykonaním personálnych rozkazov, ktorými boli dňom 1. 9. 2024 postupom podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovený do novej funkcie. Dôsledkom tejto skutočnosti je, že výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje ak chránený oznamovateľ s navrhovaným pracovnoprávnym úkonom súhlasí, v uvedenom prípade splnená nie je.

109. Pri hodnotení druhej výnimky vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok, správny orgán odkazuje na odôvodnenie uvedené v bode 103 tohto rozhodnutia. Hoci z obsahu každého personálneho rozkazu vyplývala aj úprava platových pomerov chránených oznamovateľov (priznanie rizikového príplatku, priznanie osobného príplatku, opätovné poučenie o zachovaní doterajšieho služobného platu po dobu šiestich mesiacov), túto možno vo vzťahu k meritu personálnych rozkazov, ktorými boli chránení oznamovatelia ustanovení do nových funkcií, s ktorými nesúhlasili, chápať len ako akcesorický následok zmeny právneho postavenia chránených oznamovateľov. Vzhľadom na to, že účelom zákona o ochrane oznamovateľov je chrániť oznamovateľov pred takými pracovnoprávnymi úkonmi, s ktorými nesúhlasia a ktoré by mohli predstavovať odvetu za urobenie oznámenia, správny orgán konštatuje, že personálne rozkazy vydané podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. nemožno chápať ako pracovnoprávne úkony, ktorými sa priznáva chráneným oznamovateľom nárok, a z tohto dôvodu nie je naplnená výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok.

110. Vo vzťahu k tretej výnimke vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, podľa ktorej sa súhlas Úradu nevyžaduje ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa, správny orgán konštatuje, že personálne rozkazy vydané účastníkom konania podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. žiadnym spôsobom nesúvisia so skončením pracovnoprávneho vzťahu chránených oznamovateľov, a z tohto dôvodu pri nich nemôže byť naplnená ani tretia výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, kedy sa predchádzajúci súhlas Úradu nevyžaduje. Na účely podrobnejšej právnej argumentácie odkazuje správny orgán na bod 105 tohto rozhodnutia.

111. Po preskúmaní všetkých vyššie uvedených skutočností, dospel správny orgán k záveru, že v prípade: Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024, Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024, Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024, Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024, ako ani Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024 **nebola naplnená žiada výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, čoho následkom je, že účastník konania bol povinný pred vydaním týchto personálnych rozkazov žiadať Úrad o predchádzajúci súhlas. Keďže účastník konania o predchádzajúci súhlas s vydaním týchto personálnych rozkazov Úrad nežiadal, hoci žiadať mal, týmto svojim konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov.**
112. Vo vzťahu k potrebe žiadať Úrad o predchádzajúci súhlas s personálnymi rozkazmi sa správny orgán zaoberal aj námietkou účastníka konania uvedenou v bode 82 tohto rozhodnutia, ktorou účastník konania poukazoval na to, do akej absurdnej situácie by sa chránení oznamovatelia dostali, pokiaľ by Úrad neudelil súhlas s ich prevedením a následným ustanovením do novej funkcie, pričom by ich pôvodné funkcie boli organizačným opatrením ministra vnútra zrušené. Podľa účastníka konania by mal tento scenár negatívny dopad tak na samotných chránených oznamovateľov, ako aj na riadne zabezpečenie fungovania verejnej moci. Vo vzťahu k tejto námietke účastníka konania správny orgán uvádza, že predmetom tohto konania nie je povinnosť Úradu skúmať dôvody, pre ktoré sa účastník konania rozhodol Úrad o predchádzajúci súhlas s vykonaním personálnych rozkazov nežiadať. Predmetom konania sp. zn. UOO-471/2025 je výlučne skúmanie toho, či účastník konania svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov. Otázkami, či bolo vykonanie personálnych rozkazov nevyhnutné na riadne fungovanie verejnej moci a tiež otázkami, z akého dôvodu pristúpil účastník konania k prevedeniu a ustanoveniu chránených oznamovateľov do nových funkcií, by sa správny orgán zaoberal práve v konaní o udelenie súhlasu podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov po tom, čo by účastník konania riadne Úradu doručil svoju žiadosť o súhlas s vydaním týchto personálnych rozkazov. Avšak vzhľadom k tomu, že k začatiu tohto konania podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov nikdy nedošlo, keďže ide o návrhové konanie a účastník konania svoju žiadosť o udelenie súhlasu s vykonaním predmetných personálnych rozkazov nikdy nedoručil, Úrad sa v konaní sp. zn. UOO-471/2025 námietkami účastníka konania uvedenými v bode 82 tohto rozhodnutia nie je povinný zaoberať.

K ďalším námietkam účastníka konania

113. Účastník konania namieta aj postup Úradu pred začatím správneho konania sp. zn. UOO-471/2025, keď v rámci žiadosti o súčinnosť, sp. zn. UOO-175/2025, č. z.1313/2025 zo dňa 11. 3. 2025, Úrad Ministerstvu vnútra SR explicitne citoval sankčné ustanovenie § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, čím mal de facto Ministerstvu vnútra SR oznámiť pripravenosť viesť voči nemu konanie o správnom delikte a uložiť mu sankciu. Správny orgán z obsahového hľadiska preskúmal písomnosť č. z.1313/2025 zo dňa 11. 3. 2025, ktorú zaslalo Oddelenie podnetov a poradenstva účastníkovi konania v čase pred začatím správneho konania a musí konštatovať, že v postupe Oddelenia podnetov a poradenstva nevidí žiadne pochybenie. V zmysle § 13 ods. 6 zákona o ochrane oznamovateľov Úrad kontroluje (i) dodržiavanie ustanovení o poskytnutí ochrany a výkone ochrany. (ii) spôsob, akým sa zamestnávateľ alebo dotknutá osoba správala k oznamovateľovi v čase po podaní oznámenia, (iii) oznamuje príslušným orgánom podozrenie z postihu oznamovateľa v súvislosti s oznámením protispoločenskej činnosti. Z § 13 ods. 8 zákona o ochrane oznamovateľov ďalej vyplýva, že je Úrad oprávnený:
- požadovať predloženie potrebnej dokumentácie, záznamov a iných dokladov a oboznamovať sa s ich obsahom,
 - požadovať vysvetlenia a preskúmať spôsob a účinnosť vybavenia oznámenia,
 - požadovať vysvetlenia a preskúmať spôsob a účinnosť vybavenia oznámenia
 - upozorňovať vedúcich predstaviteľov orgánov verejnej moci na nedostatočné alebo nesprávne vybavenie oznámenia a žiadať o nápravu,
 - **upozorniť zamestnávateľa, že plánovaným pracovnoprávnym úkonom môže porušiť ustanovenia tohto zákona.**

Zároveň v zmysle § 13 ods. 12 zákona o ochrane oznamovateľov „orgány verejnej moci poskytujú Úradu pri plnení jeho úloh potrebnú súčinnosť“. S odkazom na uvedené ustanovenia zákona o ochrane oznamovateľov správny orgán nepovažuje poučenie Ministerstva vnútra SR o možnom porušení ustanovení zákona o ochrane oznamovateľov, naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu ani uložení novej sankcie za prekročenie právomocí Úradu resp. za porušenie ustanovení zákona o ochrane oznamovateľov alebo iných osobitných právnych predpisov. Oddelenie podnetov a poradenstva si prostredníctvom písomnosti č. Z.1313/2025 zo dňa 11. 3. 2025 len plnilo svoje povinnosti vyplývajúce z § 13 zákona o ochrane oznamovateľov, keď v rámci preverovania oznámenia o možnom odvetnom konaní účastníka konania, analyzovalo postup účastníka konania a súčasne ho v rámci zákonných oprávnení upozornil na možné porušenie zákona.

114. Účastník konania namietal aj kvalitu písomností, ktoré správny orgán v Upovedomení o začatí správneho konania označil ako podklady pre rozhodnutie. Účastník konania týmto upozornil na to, že najmä fotografie personálnych rozkazov nemožno považovať za hodnoverný podklad pre rozhodnutie. Ďalej účastník konania namietal aj to, že správny orgán na jednej strane označil podklady pre rozhodnutie, avšak súčasne účastníka konania vyzval na predloženie ďalších písomností, ktoré mali tvoriť podklad pre rozhodnutie, čím mal správny orgán nesprávne preniesť dôkaznú povinnosť na účastníka konania a spraviť z neho nedobrovoľného „zberača dôkazov“. Správny orgán v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že rozsah, kvalitu ako aj spôsob zhromažďovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán, pričom nie je viazaný návrhmi účastníkov konania (napr. rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, č. k. 3 As 32/2006). Pojem podklad pre rozhodnutie je pritom potrebné chápať širšie ako pojem dôkaz, resp. dôkazné prostriedky. Podkladom pre rozhodnutie je všetko, čo správnomu orgánu pomôže zistiť skutočný stav veci. Inak povedané, úlohou správneho orgánu je zhromaždiť dostatočné množstvo použiteľných podkladov, na základe ktorých je správny orgán schopný objektívne a správne rozhodnúť. O tom, že správny orgán vyvíjal úsilie čo najdôkladnejšie zistiť skutočný stav veci svedčí aj samotná výzva správneho orgánu v Upovedomení o začatí správneho konania, ktorou účastníka konania vyzval na predloženie originálov alebo hodnoverne overených písomností, t. j. **správny orgán v žiadnom prípade neobmedzil svoje zisťovanie len na obsah písomností, ktoré v Upovedomení o začatí správneho konania označil podkladmi pre rozhodnutie**). Správny orgán pritom od účastníka konania nepožadoval predloženie akýchkoľvek písomností ale takých, ktorých pôvodcom je samotný účastník konania. Všetky písomnosti, ktoré správny orgán žiadal predložiť boli (i) vydané úsekmi patriacimi pod Ministerstvo vnútra SR, alebo (ii) boli súčasťou spisového materiálu v konaniach (napríklad odvolacích konaniach) vedených na úseku Ministerstva vnútra SR. Z uvedeného dôvodu sa správny orgán nestotožňuje s názorom účastníka konania, že by ho nadmieru zaťažil dôkaznou povinnosťou alebo z neho robil nedobrovoľného „zberača dôkazov“. Napokon súčinnosť účastníka konania so správnym orgánom je základným pravidlom správneho konania vyplývajúcim z § 4 ods. 1 správneho poriadku. Po dôkladnom zhromaždení všetkých podkladov pre rozhodnutie, Úrad listom č. 4558/2025 zo dňa 11. 9. 2025 poučil účastníka konania o možnosti oboznámiť sa so všetkými podkladmi pre rozhodnutie a dňa 18. 9. 2025 umožnil poverenej zamestnankyni účastníka konania nahliadnuť do kompletného administratívneho spisu a navrhnúť jeho doplnenie.
115. Správny orgán posudzoval aj námietku účastníka konania, podľa ktorej síce správny orgán Organizačné opatrenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024 formálne zaradil medzi podklady pre rozhodnutie, avšak jeho obsah neposudzoval a nepovažoval za relevantný. Touto námietkou účastník konania poukazuje aj na to, že práve Organizačné opatrenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024 bolo tým úkonom, ktorým sa určili práva a povinnosti vzťahujúce sa na príslušníkov Policajného zboru (vrátane chránených oznamovateľov) a nadväzujúce personálne rozkazy len deklarovali právny stav, ktorý už fakticky vznikol samotným opatrením. Podľa účastníka konania tým, že Organizačné opatrenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024 predstavuje objektívnu právnu skutočnosť nezávislú od vôle a posúdenia služobného orgánu, pričom personálne rozkazy vydané podľa § 35 ods. 1 písm. a) a § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. na toto opatrenie len priamo nadväzujú, v uvedenom prípade je naplnená výnimka vyplývajúca z § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov. Vo vzťahu k tejto námietke účastníka konania správny orgán uvádza, že aj keď z Organizačného opatrenia ministra vnútra č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024 vyplývajú systematické zmeny vo vzťahu k jednotlivým funkciám, až konkrétnymi (individuálnymi) personálnymi rozkazmi dochádza k zásahu do práv, právom chránených záujmov a povinností jednotlivých zamestnancov (vrátane chránených oznamovateľov). Uvedené pritom vyplýva aj zo samotného textu Organizačného opatrenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024 v zmysle ktorého „v súvislosti s reorganizáciou Prezídia Policajného zboru ukladám

generálnym riaditeľom, riaditeľom a vedúcim, ktorí obdržia toto organizačné opatrenie, **aby zabezpečili jeho realizáciu**“. Realizácia Organizačného opatrenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024 voči chráneným oznamovateľom bola tak vykonaná až vydaním personálnych rozkazov uvedených vo výroku tohto rozhodnutia a nie samotným vydaním, resp. podpisom Organizačného opatrenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 6. 8. 2024. Z obsahu Organizačného opatrenia ministra vnútra č. 19/2024 zo dňa 6. 8. 2024 nevyplýval pokyn (i) na aký konkrétny služobný úrad majú byť jednotliví príslušníci Policajného zboru (vrátane chránených oznamovateľov) prevedení, resp. do akej funkcie majú byť následne ustanovení. Túto úvahu a realizáciu organizačného opatrenia prostredníctvom personálnych rozkazov ponechal minister vnútra Slovenskej republiky na jednotlivých generálnych riaditeľoch, riaditeľoch a vedúcich, ktorí toto organizačné opatrenie obdržali. Aj s ohľadom na uvedené sa správny orgán nestotožňuje s názorom účastníka konania, že obsah personálnych rozkazov vydaných podľa § 35 ods. 1 písm. a) a § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z .z. nezávisel od posúdenia služobného úradu. Správny orgán tiež dodáva, že povinnosť zamestnávateľa vyplývajúca z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov nebráni zamestnávateľovi uskutočňovať voči chránenému oznamovateľovi pracovnoprávne úkony, ktorými reaguje napríklad na organizačné zmeny alebo organizačné opatrenia, avšak ustanovuje mu povinnosť pred vydaním týchto pracovnoprávnych úkonov, požiadať Úrad o predchádzajúci súhlas s týmito pracovnoprávnymi úkonmi vždy vtedy, ak vo vzťahu k týmto pracovnoprávnym úkonom nie je daná výnimka v zmysle druhej vety ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov.

116. Účastník konania v rámci námietok uvedených v bode 76 a 77 tohto rozhodnutia uvádza, že správny orgán v rámci konania sp. zn. UOO-471/2025 musí skúmať aj to, či konkrétne rozhodnutia služobného orgánu vôbec mohli mať voči chráneným oznamovateľom charakter odvetného opatrenia podľa § 2 písm. l) zákona o ochrane oznamovateľov. Účastník konania v tejto súvislosti poukazuje aj na obsah opatrení prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorými bola oznamovateľom poskytnutá ochrana v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov. Podľa účastníka konania vzhľadom k tomu, že chránení oznamovatelia nadobudli ochranu v zmysle § 7 zákona o ochrane oznamovateľov za skutočnosti uvedené v trestnom oznámení zo dňa 2. 10. 2023 (kvalifikovaného oznámenia) pre podozrenie z páchania trestnej činnosti konkrétnymi osobami, správny orgán musí skúmať aj to, či možno predmetné personálne rozkazy považovať za odvetné konanie osôb, voči ktorým smerovalo trestné (kvalifikované) oznámenie chránených oznamovateľov. Vo vzťahu k uvedenej námietke účastníka konania poukazuje správny orgán na objektívnu stránku správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov bližšie špecifikovanú v bode 91 tohto rozhodnutia, podľa ktorej je v konaní sp. zn. UOO-471/2025 úlohou správneho orgánu zistiť, **či účastník konania porušil zákon o ochrane oznamovateľov, keď vydal voči chráneným oznamovateľom (ktorí patria medzi osoby podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov) pracovnoprávny úkon (personálne rozkazy) bez súhlasu Úradu, a či sa takýto súhlas vyžadoval**. Predmetom tohto správneho konania tak **nie je** skúmanie toho, či pracovnoprávny úkon (personálny rozkaz) bol alebo nebol odvetou za urobené oznámenie, resp. či existuje príčinná súvislosť medzi personálnym rozkazom a kvalifikovaným oznámením chránených oznamovateľov. Inak povedané, v rámci zloženej skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov skúma správny orgán v predmetnom konaní len tú časť, podľa ktorej sa zamestnávateľ dopustí protiprávneho konania, ak urobí voči osobe podľa § 1 ods. 4 zákona o ochrane oznamovateľov pracovnoprávny úkon bez súhlasu Úradu, ak sa súhlas Úradu vyžaduje. Táto uvedená časť skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 predmetného zákona nedeclaruje posúdenie príčinnej súvislosti resp. existenciu odvetného opatrenia ako jednu zo svojich podstatných náležitostí. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil správny orgán námietku účastníka konania za nedôvodnú, keďže vychádza zo zlého právneho posúdenia.
117. K námietke účastníka konania týkajúcej sa porušenia povinnosti konať bez zbytočných prieťahov správny orgán uvádza, že mu bol Podnet na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024 vrátane fotografií personálnych rozkazov postúpený z Oddelenia podnetov a poradenstva dňa 7. 5. 2025, o čom bol vyhotovený aj úradný záznam. Pred týmto dátumom bol Podnet na začatie správneho konania zo dňa 24. 11. 2024 vrátane jeho príloh zaradený do spisu č. UOO-175/2025 vedeného na Oddelení podnetov a poradenstva. Po postúpení týchto písomností z Oddelenia podnetov a poradenstva a po oboznámení sa s ich obsahom, správny orgán začal dňa 20. 6. 2025 správne konanie o správnom delikte sp. zn. UOO-471/2025. Po začatí správneho konania sp. zn. UOO-471/2025 správny orgán aktívne zhromažďoval potrebné podklady pre rozhodnutie, čo vyplýva aj zo samotného spisového materiálu, s ktorým sa účastník konania v čase pred vydaním rozhodnutia oboznámil. Vzhľadom na náročnosť a rozsah tohto konania, správny orgán z objektívnych dôvodov nemohol vydať toto

rozhodnutie skôr. Zásada rýchlosti a hospodárnosti konania nemôže byť na úkor ostatným zásadám správneho konania, najmä zásade materiálnej pravdy. Najvyšší súd Slovenskej republiky v Rozsudku sp. zn. 5Sžo/47/2011 zaujal právny záver, že: „*lehoty stanovené v § 49 správneho poriadku sú lehotami inštruktívnymi bez sankčných mechanizmov pre správny orgán a ich nedodržanie samé o sebe nemôže spôsobiť nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu a ani účastník nemôže z nich vyvodzovať vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci nejaké práva (mohol by však uplatniť napr. návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy).*“ Správny orgán tiež konštatuje, že v rámci konania sp. zn. UOO-471/2025 neboli účastníkovi konania upreté žiadne práva, ktoré by spôsobili nezákonnosť postupu správneho orgánu alebo nezákonnosť obsahu tohto rozhodnutia.

118. Námietku účastníka konania týkajúcu sa zaujatosti Úradu vyhodnotil správny orgán ako neopodstatnenú. Správny orgán v prvom rade zdôrazňuje, že sa v zmysle platného a účinného znenia správneho poriadku môže predpojatosť resp. zaujatosť týkať len zamestnancov správneho orgánu a nie správneho orgánu ako celku. V zmysle § 9 ods. 1 a ods. 2 správneho poriadku je z prejednávania a rozhodovania veci vylúčený zamestnanec ak (i) so zreteľom na jeho pomer k veci, (ii) so zreteľom na jeho pomer k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti, a tiež (iii) ak sa zamestnanec správneho orgánu v tej istej veci zúčastnil na konaní iného stupňa. Predpojatosťou zamestnanca z dôvodu pomeru k veci je potrebné rozumieť situácie, keď zamestnanec správneho orgánu môže byť sám účastníkom správneho konania (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 SŽk/8/2017), alebo môže mať v správnom konaní iné postavenie (napr. svedka, znalca, poškodeného a pod), z dôvodu čoho môže mať záujem na výsledku konania (získanie majetkového prospechu alebo inej výhody) resp. tiež, keď jeho práva a povinnosti môžu byť rozhodnutím správneho orgánu dotknuté. Za pomer k veci označil Najvyšší súd Slovenskej republiky (sp. zn. 5SŽp/86/2009) aj situáciu, keď sa na správnom konaní podieľala osoba, ktorá sa podieľala aj na výkone kontroly, ktorá konaniu predchádzala. Predpojatosťou zamestnanca z dôvodu pomeru k účastníkom konania alebo k ich zástupcom sa rozumie najmä situácia, ak je zamestnanec správneho orgánu vo vzťahu k účastníkovi konania alebo k jeho zástupcom blízkou osobou (§ 116 Občianskeho zákonníka), v úzkom priateľskom či nepriateľskom vzťahu, prípadne v ekonomickej alebo inej závislosti. Posledným dôvodovým (obligatórnym dôvodom) vylúčenia zamestnanca správneho orgánu pre jeho predpojatosť je situácia, ak by mal vo veci rozhodovať ten zamestnanec, ktorý sa v tej istej veci zúčastnil na konaní ako zamestnanec správneho orgánu iného stupňa (či už v rámci organizačnej štruktúry vyššieho alebo nižšieho stupňa). **Správny poriadok vymedzuje dôvody vylúčenia zamestnanca taxatívne, čo znamená, že ich nemožno rozširovať na dôvody, ktoré zákon výslovne nevymedzuje.** Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžo/185/2010 vyplýva, že „*nesúhlas alebo nespokojnosť s právnou argumentáciou nepatrí medzi dôvody fakultatívneho vylúčenia zamestnanca správneho orgánu z prejednávania veci*“. Správny orgán dodáva, že do taxatívneho výpočtu dôvodov vylúčenia zamestnanca pre jeho predpojatosť nie je zaradená ani situácia, kedy zamestnanec resp. okruh zamestnancov začína ďalšie správne konanie skôr, než súd právoplatne preskúma predošlé (obdobné) rozhodnutia správneho orgánu. Po preskúmaní všetkých taxatívnych dôvodov možnej predpojatosti zamestnancov správneho orgánu, musí správny orgán konštatovať, že v konaní sp. zn. UOO-471/2025 nie je naplnený ani jeden z týchto dôvodov.

119. Účastník konania vo svojom stanovisku zo dňa 16. 7. 2025 namieta aj právomoc Úradu rozhodovať o otázke, či v prípade vydania predmetných personálnych rozkazov došlo k porušeniu § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, pričom argumentuje, že výklad právnych predpisov a rozhodovanie o právach a povinnostiach primárne prislúcha nezávislým a nestranným súdom, pričom správny orgán môže uplatniť právny predpis len v medziach už ustálenej judikatúry alebo na základe vlastného skutkového zistenia, ktorý však nesmie nahrádzať súdne posúdenie právnej otázky. Podľa účastníka konania absencia právoplatného rozhodnutia všeobecného súdu teda vylučuje, aby Úrad samostatne deklaroval porušenie zákonnej povinnosti zakotvenej v § 7 ods. 1 citovaného zákona. V tejto súvislosti správny orgán poukazuje na § 18 a § 19 zákona o ochrane oznamovateľov, v zmysle ktorého je Úrad jasne ustanovený za vecne príslušný správny orgán na začatie správneho konania a následne rozhodnutie v prípade, ak došlo k porušeniu tohto zákona. Novelou účinnou od 1. 9. 2019 navyše došlo k sprísneniu sankcií, a to predovšetkým v kontexte požiadavky čl. 23 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlásujú porušenia práva Únie v platnom znení, ktorý ustanovuje povinnosť pre členské štáty prijímať účinné, primerané a odrádzajúce sankcie uplatniteľné na fyzické alebo právnické osoby. Úrad má zároveň jasne zákonodarcom zverenú právomoc, a teda je ustanovený za vecne príslušný správny orgán na rozhodovanie vo veciach ochrany, okrem iného aj podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov,

a to s odkazom na § 13 ods. 6 písm. a) zákona o ochrane oznamovateľov. Účastník konania tak nesprávne interpretuje vzťah medzi správny a súdny konaním. Správne orgány majú zo zákona nielen právomoc, ale aj povinnosť vykonávať dohľad a rozhodovať o porušení právnych predpisov v rámci svojej pôsobnosti. Súčasťou tejto právomoci je aj výklad a aplikácia právnych predpisov, pokiaľ ide o rozhodovanie v konkrétnych prípadoch. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že Úrad ako vecne príslušný správny orgán má vo vedení správnych konaní zároveň povinnosť v zmysle zákona o ochrane oznamovateľov a zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) spoľahlivo zistiť skutkový stav veci a v rozhodnutí sa okrem iného vysporiadať, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, akú použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Účastník konania nesprávne namietá, že začatie správneho konania je podmienené predchádzajúcim rozhodnutím súdu. Žiadne ustanovenie zákona o ochrane oznamovateľov ani správneho poriadku neukladá povinnosť správneho orgánu čakať na rozhodnutie súdu predtým, ako začne konanie o uložení sankcie. Ak správny orgán dospeje k záveru, že došlo k porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov, je oprávnený viesť konanie a rozhodnúť o uložení sankcie. Z uvedeného dôvodu správny orgán nepovažuje predmetnú námietku účastníka konania za opodstatnenú.

120. Správny orgán k návrhu účastníka konania, ktorým navrhuje konanie prerušiť a to do právoplatného rozhodnutia správneho súdu vo veci zákonnosti postupu Úradu uvádza, že správny orgán v predmetnom správnom konaní nezistil naplnenie podmienok na obligatórne prerušenie konania podľa § 29 správneho poriadku. Správny orgán tiež nezistil taký dôvod, ktorý by zakladal zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 správneho poriadku.

Sankcia

121. Správny orgán uvádza, že zákon o ochrane oznamovateľov je v časti správneho trestania koncipovaný na princípe objektívnej zodpovednosti, ktorého podstata spočíva v tom, že pri naplnení zákonom stanovenej skutkovej podstaty správneho deliktu správny orgán neskúma subjektívnu stránku porušenia zákona (úmysel - nebanlivosť), ale len rozpor právneho stavu so stavom skutočným, ktorý má správny orgán na základe vykonaného dokazovania a z podkladu pre rozhodnutie, za dostatočne a jednoznačne preukázaný.
122. V súvislosti s výškou pokuty ukladanej za správny delikt podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov správny orgán uvádza, že je v jeho diskrečnej právomoci určiť výšku pokuty v rámci zákonom stanoveného rozpätia do 100 000 eur. Úrad pri ukladaní pokuty prihliada podľa § 19 ods. 5 zákona o ochrane oznamovateľov na závažnosť, spôsob, trvanie a následky protiprávneho konania a prihliadne aj na opakované porušenie povinnosti a na to, že sa týmto konaním alebo opomenutím konania porušili viaceré povinnosti.
123. Správny orgán má na základe vykonaného dokazovania po vyhodnotení každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti a z podkladov pre rozhodnutie za dostatočne a jednoznačne preukázané naplnenie obligatórnych znakov skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov, keď účastník konania pred vydaním:
- Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXC1,
 - Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXC2,
 - Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXC3,
 - Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXC4,
 - Personálneho rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXC5,

a pred vydaním:

- Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC1,
- Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC2,
- Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC3,
- Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC4,
- Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024 voči chránenému oznamovateľovi XXXXXXXXXXXXC5,

nepožiadal Úrad o predchádzajúci súhlas, hoci sa súhlas Úradu vyžadoval.

124. V zmysle § 19 ods. 5 zákona o ochrane oznamovateľov Úrad pri ukladaní pokuty prihliada na závažnosť, spôsob, trvanie a následky protiprávneho konania a prihliadne aj na opakované porušenie povinnosti a na to, že sa týmto konaním alebo opomenutím konania porušili viaceré povinnosti.

125. Správny orgán pri ukladaní pokuty prihliadol na spôsob protiprávneho konania účastníka konania, keď po tom, ako mu bolo dňa 18. 10. 2023 doručené Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-60, Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-61, Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-62, Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-63 a Opatrenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/2 Gv 63/22/1000-64, vydal bez predchádzajúceho súhlasu Úradu voči chránenému oznamovateľovi:

- XXXXXXXXXXXXC1: (i) Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 379 z 28. 8. 2024, (ii) Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I č. 263 zo dňa 30. 8. 2024,
- XXXXXXXXXXXXC2: (i) Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 381 zo dňa 28. 8. 2024. (ii) Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV č. 174 zo dňa 30. 8. 2024,
- XXXXXXXXXXXXC3: (i) Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 450 zo dňa 28. 8. 2024, (ii) Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II č. 354 zo dňa 30. 8. 2024,
- XXXXXXXXXXXXC4: (i) Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 458 zo dňa 28. 8. 2024, (ii) Personálneho rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V č. 371 zo dňa 30. 8. 2024,
- XXXXXXXXXXXXC5: (i) Personálny rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 441 zo dňa 28. 8. 2024, (ii) Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 232 zo dňa 30. 8. 2024,

hoci sa súhlas Úradu vyžadoval. Vydaním predmetných personálnych rozkazov sa účastník konania dopustil správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov podľa ktorého „*Úrad môže uložiť pokutu do 100 000 eur zamestnávateľovi, ktorý urobí voči osobe podľa § 1 ods. 4 pracovnoprávny úkon bez súhlasu úradu, ak sa súhlas vyžaduje*“

126. Vo vzťahu k hodnoteniu závažnosti skutku a uloženiu sankcie odkazuje správny orgán na bod 100 tohto rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že protiprávne konanie účastníka konania posudzoval správny orgán ako pokračovací správny delikt, a z tohto dôvodu uložil účastníkovi konania jednu sankciu. S použitím analógie trestnoprávných noriem „*na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby*“ (§ 38 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že samotné spáchanie pokračovacieho správneho deliktu nemôže byť považované za priťažujúcu okolnosť. Na závažnosť pokračovacieho správneho deliktu a výšku konečnej sankcie však má vplyv počet čiastkových útokov páchatela, ako aj negatívny následok, ktorý bol protiprávnym konaním páchatela spôsobený. V uvedenom prípade je pokračovací správny delikt tvorený desiatimi čiastkovými útokmi voči piatim chráneným oznamovateľom.

127. Vo vzťahu k trvaniu a následkom správneho deliktu správny orgán konštatuje, že k spáchaniu správneho deliktu došlo momentom vydania jednotlivých personálnych rozkazov bez predchádzajúceho súhlasu Úradu. Následkom tohto protiprávneho konania účastníka konania je zmarenie samotnej podstaty inštitútu ochrany podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov voči piatim chráneným oznamovateľom, ktorí urobili kvalifikované oznámenie a ktorým bola postupom podľa § 4 ods. 1 predmetného zákona poskytnutá ochrana. Podstata ochrany podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane oznamovateľov pritom spočíva v tom, že oznamovateľom, ktorí nadobudli status chránených oznamovateľov garantuje, že voči nim nebudú zamestnávateľia vykonávať právne úkony alebo prijímať rozhodnutia (s ktorými sami nesúhlasia) bez predchádzajúceho súhlasu Úradu. Účelom konania podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov je posúdenie nezávislým orgánom, či navrhovaný právny úkon alebo rozhodnutie zamestnávateľa má alebo nemá súvislosť s kvalifikovaným oznámením oznamovateľa, a teda účelom takéhoto postupu je zamedzenie možnému postihu chráneného oznamovateľa v pracovnoprávnom vzťahu z dôvodu oznámenia protispoločenskej činnosti. Povedané inak, následkom protiprávneho konania účastníka konania je stav, v ktorom poskytnutá ochrana chráneným oznamovateľom nedosiahla zamýšľaný ex ante účinok inštitútu ochrany podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov, čím bolo zmarené právo týchto chránených oznamovateľov na zákonom garantovanú ochranu.
128. Závažnosť skutku dotvára aj postavenie účastníka konania ako zamestnávateľa, ktorý je ústredným orgánom štátnej správy s veľkým počtom zamestnancov (vrátane veľkého počtu chránených oznamovateľov) v štátnozamestnaneckom a služobnom pomere, pričom postup účastníka konania môže mať negatívny vplyv na dôveru širokej verejnosti a najmä jeho zamestnancov vo vymožitelnosť práva na ochranu oznamovateľov.
129. Hoci správny orgán túto skutočnosť neposudzoval ako priťažujúcu okolnosť a nezohľadnil ju ani pri určovaní výšky tejto sankcie, uvádza, že sa účastník konania spáchania správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov dopustil už v minulosti. Správny orgán už v konaní sp. zn. UOO-164/2024, rozhodnutím č. 3293/2024 konštatoval spáchanie správneho deliktu podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane oznamovateľov účastníkom konania (obdobným spôsobom konania ako v predmetnom konaní sp. zn. UOO-471/2025) a uložil mu za toto protiprávne konanie pokutu vo výške 90 000 eur, pričom toto rozhodnutie správneho orgánu bolo následne potvrdené aj odvolacím orgánom v rozhodnutí č. 4806/2024 zo dňa 23. 10. 2024. Správny orgán dopĺňa, že si je vedomý skutočnosti, že v čase vydania personálnych rozkazov, ktoré sú predmetom tohto konania, stále prebiehalo odvolacie konanie voči rozhodnutiu správneho orgánu č. 3293/2024, sp. zn. UOO-164/2024 a teda rozhodnutie č. 3293/2024 nebolo právoplatné, avšak účastník konania v čase vydania personálnych rozkazov uvedených vo výroku tohto rozhodnutia už mohol predpokladať, že sa ich vydaním môže opätovne dopustiť naplnenia skutkovej podstaty toho istého správneho deliktu, za ktorý mu už prvostupňový správny orgán raz uložil pokutu. Uvedené má pritom oporu aj judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 1Tdo/40/2020 zo dňa 8.11.2021), podľa ktorej: „*Nepravou recidívou sa kladie dôraz na výchovnú silu rozsudku bez ohľadu na jeho právoplatnosť; inými slovami vychádza sa z toho, že ak sa páchatel aj po takejto forme varovania dopustí ďalšieho trestného činu, potom si zasluhuje, aby bol z hľadiska jeho osoby považovaný za recidivistu (porovnaj s Mencerová, I., Tobiášová, L., Turayová, Y. a kol. Trestné právo hmotné. Všeobecná časť. 2. aktualizované a prepracované vydanie. Šamorín : Heuréka, 2015, str. 258)*“.
130. Pri určovaní druhu a výmery sankcie sa správny orgán zaoberal aj posúdením poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Po preskúmaní veci dospel správny orgán k záveru, že v konaní neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by bolo možné považovať za poľahčujúce alebo priťažujúce a preto pri určení výšky sankcie vychádzal zo závažnosti samotného skutku.
131. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol správny orgán tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podľa § 53 a nasl. správneho poriadku podať odvolanie. Odvolanie je možné podať na Úrad na ochranu oznamovateľov, Námetlie slobody 2919/29, 811 06 Bratislava a to do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia účastníkovi konania. Ak toto rozhodnutie po vyčerpaní prípustných riadnych opravných prostriedkov nadobudne právoplatnosť, jeho zákonnosť môže byť

preskúmaná súdom podľa zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

elektronický podpis
JUDr. Mária Petriková
riaditeľka právneho odboru
Úrad na ochranu oznamovateľov

Doručuje sa:

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866